

P.Z.E. br. 730

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/14-01/132

URBROJ: 65-15-07

Zagreb, 16. siječnja 2015.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 15. siječnja 2015. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njezovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Ivana Crnčeca, pomoćnika ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/14-01/95
Urbroj: 50301-09/09-15-7

Zagreb, 15. siječnja 2015.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi sa člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Ivana Crmčeca, pomoćnika ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA
S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA
S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

Članak 1.

U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/2010, 81/2013 i 124/2013) u članku 1. stavku 1. točki 8. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje točka 9. koja glasi:

„9. europski nalog za zaštitu.“.

U stavku 2. podstavku 12. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje podstavak 13. koji glasi:

„– Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2 21. 12. 2011.).“.

Članak 2.

U članku 2. točki 14. iza riječi: „stavka 1. i 2.“ dodaje se riječ: „i“ te se brišu riječi: “i članka 113. stavka 1.“.

U točki 27. briše se točka i stavlja točka zarez te se dodaju točke 28., 29., 30., 31. i 32. koje glase:

„28) europski nalog za zaštitu – je odluka pravosudnog ili drugog nadležnog tijela u državi članici izdana u vezi zaštitne mjere, na temelju koje pravosudno ili drugo nadležno tijelo druge države članice poduzima odgovarajuće mjere u skladu s njezinim nacionalnim pravom, s ciljem nastavka zaštite zaštićene osobe;

29) zaštitna mjera – je mjera izrečena odlukom donesenom u kaznenom predmetu u državi izdavanja na temelju njezina nacionalnog prava, kojom se osobi koja uzrokuje opasnost izriče jedna ili više slijedećih zabrana ili ograničenja:

- a) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
- b) zabrana približavanja određenoj osobi,
- c) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- d) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,
- e) udaljenje iz doma;

30) zaštićena osoba – je fizička osoba koja se zaštitnim mjerama štiti od opasnosti počinjenja kaznenog djela koje može ugroziti njezin život, fizički i psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili spolni integritet;

31) osoba koja uzrokuje opasnost – je fizička osoba kojoj je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja;

32) država nadzora – je država izvršenja probacijske odluke iz Glave VIII ovog Zakona ili odluke o mjeri opreza iz Glave VIII.a ovog Zakona u vezi kojih je izdan europski nalog za zaštitu.“.

Članak 3.

U članku 5. stavku 1. iza riječi: „članka 1.“ dodaju se riječi: „stavka 1.“.

U stavku 1. podstavku 1. riječi: „je osoba na koju se nalog odnosi zatečena odnosno gdje ima prebivalište ili boravište“ zamjenjuju se riječima: „se nalazi osoba na koju se nalog odnosi“.

Podstavak 4. mijenja se i glasi:

„– u odnosu na točku 5. ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa;“.

U podstavku 6. briše se točka i stavlja točka-zarez te se dodaje podstavak 7. koji glasi:

„– u odnosu na točku 9. županijski sudovi prema mjestu gdje zaštićena osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak.“.

U stavku 2. riječi: „europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se tražena osoba nalazi i“ brišu se.

U stavku 3. riječi: „5. do 8.“ zamjenjuju se riječima: „4., 5. i 7. ovog članka“.

U stavku 4. riječi: „sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona“ zamjenjuju se s riječi: „tijelu“.

Članak 4.

Iza članka 5. dodaju se naslov iznad članka i članak 5.a koji glase:

„Uloga središnjeg tijela Članak 5.a

(1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje koordinativno tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dostavlja podatke o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima nadležnim tijelima Europske unije, u skladu s obvezama propisanim pravnim aktima Europske unije iz članka 1. stavka 2. ovog Zakona.

(3) U svrhu učinkovitog obavljanja poslova iz ovog članka, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može od nadležnih pravosudnih tijela zatražiti dostavu podataka o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima.“.

Članak 5.

Članak 6. mijenja se i glasi:

„(1) Europski uhidbeni nalog u svrhu predaje tražene osobe radi kaznenog progona izdaje pravosudno tijelo koje vodi postupak, a u svrhu izvršenja kazne zatvora ili prisilnog smještaja sudac izvršenja županijskog suda.

(2) Nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza i odluku o mjerama opreza donosi pravosudno tijelo koje vodi postupak.

(3) Odluku o oduzimanju imovine ili predmeta donosi nadležni sud.

(4) Odluku kojom je izrečena novčana kazna donosi nadležni sud ili tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak.

(5) Presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode donosi nadležni sud.

(6) Presudu ili odluku kojom su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije donosi nadležni sud ili državni odvjetnik.

(7) Europski nalog za zaštitu donosi županijski sud na čijem području se vodi postupak odnosno izvršava probacijska odluka ili alternativna sankcija.“.

Članak 6.

U članku 7. stavku 3. podstavak 2. mijenja se i glasi:

„– županijski sudovi u odnosu na odluke iz članka 1. točke 4. ako se radi o oduzimanju predmeta kao i točki 6., 7., 8. i 9. za odluke koje su sami donijeli kao i za odluke općinskih sudova s područja svoje mjesne nadležnosti,“

U podstavku 2. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje podstavak 3. koji glasi:

„– ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa u odnosu na odluke iz članka 1. točke 5.“.

Članak 7.

U članku 12.f. dodaje se novi podstavak 1. koji glasi:

„– nacionalnog predstavnika za Eurojust,“.

Dosadašnji podstavci 1. do 6. postaju podstavci 2. do 7.

Članak 8.

U članku 13. stavku 2. riječi: „iz članka 7. ovog Zakona“ brišu se.

U članku 4. riječi: „članica koja je donijela presudu“ zamjenjuju se s riječi: „izdavanja“.

Članak 9.

U članku 15. stavku 1. riječi: „stavka 5.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 3.“.

Članak 10.

U članku 17. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog dužno ga je odmah staviti izvan snage kad tražena osoba bude predana, nastupi zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne te drugi razlozi zbog kojih europski uhidbeni nalog više nije potreban.“.

Članak 11.

U članku 19. stavku 1. riječi: „članku 5.“ zamjenjuju se riječima: „člancima 5. i 7.“.

Članak 12.

U članku 20. stavku 2. točki 4. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

Članak 13.

U članku 22. iza stavka 2. dodaju se stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu vođenja kaznenog postupka, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili osoba koja ima prebivalište ili boravak na njezinu području, sud će predaju te osobe uvjetovati njezinim vraćanjem u Republiku Hrvatsku, ukoliko joj bude izrečena sankcija u državi izdavanja, a ta osoba je pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili osoba koja ima prebivalište ili boravak na njezinu području i suglasila se s izdržavanjem kazne u Republici Hrvatskoj, sud će odgoditi odlučivanje o europskom uhidbenom nalogu. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud će od države izdavanja naloga zatražiti dokumentaciju i odrediti primjereni rok koji ne može biti duži od 15 radnih dana za njenu dostavu. Rokovi iz članaka 28. i 32. ovog Zakona počinju teći istekom roka koji je sud odredio za dostavu dokumentacije. Nakon pravomoćnosti odluke o preuzimanju izvršenja strane sankcije, sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga.

(5) Ako je nadležni sud temeljem članka 94. stavka 2. točke 4. ovog Zakona odbio priznanje i izvršenje presude suda države izdavanja izrečene protiv hrvatskog državljanina ili osobe koja ima prebivalište ili boravak na području Republike Hrvatske, sud će odobriti predaju te osobe državi izdavanja u svrhu vođenja kaznenog postupka pod uvjetom njezina vraćanja u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja, ako je osoba pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.“.

Članak 14.

Članak 22.a briše se.

Članak 15.

Članak 23. mijenja se i glasi:

„(1) Policija može u skladu sa svojim ovlastima na temelju zakona kojim se uređuje policijsko postupanje uhititi osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog ili je raspisana međunarodna potraga na zahtjev države članice. Osoba će biti predana pritvorskom nadzorniku najkasnije u roku od 24 sata od uhićenja i o tome će se obavijestiti nadležnog državnog odvjetnika te će mu se dostaviti europski uhidbeni nalog ili/i upozorenje iz Schengenskog informacijskog sustava ili/i međunarodna potraga temeljem koje je osoba uhićena. Ako dokumentacija ne sadrži prijevod europskog uhidbenog naloga u smislu članka 9. ovog Zakona policija će od države izdavanja zatražiti dostavu prijevoda u roku od 48 sati od uhićenja. Nadležni državni odvjetnik može neposredno od nadležnog tijela države izdavanja zatražiti dostavu prijevoda europskog uhidbenog naloga.

(2) Državni odvjetnik će u roku od 16 sati od predaje pritvorskom nadzorniku ispitati uhićenika na okolnosti iz dokumentacije koju mu je dostavila policija.

(3) Ako državni odvjetnik raspolaže europskim uhidbenim nalogom i prijevodom u smislu članka 9. ovog Zakona, odnosno upozorenjem, a ne odredi mjere opreza, naložit će policiji da uhićenika u roku od 48 sati od uhićenja dovede nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i pokretanja postupka predaje.

(4) Ako državni odvjetnik ne raspolaže europskim uhiđenim nalogom odnosno upozorenjem i prijevodom u smislu članka 9. ovog Zakona rješenjem može odrediti pritvor koji može trajati najduže 48 sati od uhićenja.

(5) Ako državni odvjetnik ne zaprimi prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona u roku iz stavka 1. ovog članka, sudac istrage može na prijedlog državnog odvjetnika produljiti pritvor za daljnjih 36 sati.

(6) Kad državni odvjetnik u slučajevima iz stavaka 4. i 5. ovog članka zaprimi prijevod europskog uhiđenog naloga odnosno upozorenja u smislu članka 9. ovog Zakona, ako ne odredi mjere opreza, naložit će policiji da uhićenika dovede nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i pokretanja postupka predaje.

(7) Ako u rokovima iz stavaka 4. i 5. ovog članka država izdavanja nije dostavila dokumentaciju uhićenik će biti pušten na slobodu.

(8) Ako je država izdavanja dostavila dokumentaciju nakon proteka rokova iz stavaka 4. i 5. ovog članka, policija će ponovo uhititi traženu osobu i u roku od 24 sata od uhićenja dovesti je nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i postupka predaje. Rokovi iz članka 32. ovog Zakona nastavljaju teći od trenutka ponovnog uhićenja tražene osobe.

(9) Kad nadležno županijsko državno odvjetništvo neposredno zaprimi europski uhiđbeni nalog, dostavit će ga policiji radi postupanja u skladu s ovim člankom.“.

Članak 16.

U članku 24.a stavku 1. iza riječi: „državnog odvjetnika“ dodaju se riječi: „uz koji je dostavljena dokumentacija iz članka 23. stavka 3. ovog Zakona“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako tražena osoba sucu istrage da pristanak na predaju te se odrekne primjene načela specijalnosti u skladu s člankom 27. ovog Zakona, suda istrage će donijeti rješenje u smislu članka 28. ovog Zakona.“.

Članak 17.

Članak 24.b mijenja se i glasi:

„(1) Dokumentacija iz članka 23. stavka 3. ovog Zakona dostavlja se izvanraspravnom vijeću nadležnog županijskog suda kada nije održano ročište iz članka 24.a ovog Zakona, odnosno kada je održano ročište iz članka 24.a ovog Zakona, ali tražena osoba nije pristala na predaju.

(2) Po primitku dokumentacije predsjednik izvanraspravnog vijeća će odrediti održavanje sjednice vijeća u roku od tri dana.

(3) Na sjednicu će biti pozvani državni odvjetnik, tražena osoba i njezin branitelj ako ga ima te tumač ako je potrebno.

(4) Predsjednik vijeća će na početku sjednice provjeriti je li tražena osoba primila i razumjela pouku o pravima, a ako nije, naložit će državnom odvjetniku da joj uruči pouku o pravima.

(5) Državni odvjetnik će navesti osnovu za izdavanje europskog uhiđenog naloga, kazneno djelo na kojem je nalog utemeljen, kao i razloge za njegovo izdavanje te će predložiti priznavanje i izvršenje tog naloga. Također će se državni odvjetnik očitovati o daljnjoj osnovanosti istražnog zatvora ili mjera opreza ako su bile naložene traženoj osobi.

(6) Tražena osoba i njezin branitelj očitovat će se na navode iz europskog uhiđenog naloga i navesti razloge protivljenju predaji, a mogu ukazati na postojanje razloga za odbijanje predaje iz članka 20. i 21. ovog Zakona, kao i na dokaze kojima potkrjepljuju svoje navode. Tražena

osoba može na sjednici izvanraspravnog vijeća dati pristanak na predaju državi izdavanja u smislu članka 27. ovog Zakona. U tom će slučaju izvanraspravno vijeće donijeti rješenje o predaji s pristankom iz članka 28. ovog Zakona.“.

Članak 18.

Iza članka 24.b dodaju se naslov i članak 24.c koji glase:

„Obustava postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga
Članak 24.c

Sud obustavlja rješenjem postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga ako se tražena osoba više ne nalazi na državnom području Republike Hrvatske ili ako je država izdavanja stavila izvan snage europski uhidbeni nalog.“.

Članak 19.

U članku 28. stavku 1. iza riječi: „sudac“ dodaju se riječi: „istrage odnosno izvanraspravno vijeće“.

U stavku 3. riječi: „O žalbi odlučuje izvanraspravno vijeće istog suda u roku od tri dana.“ zamjenjuju se riječima: „O žalbi protiv rješenje suca istrage odlučuje izvanraspravno vijeće u roku od tri dana. O žalbi protiv rješenja izvanraspravnog vijeća iz članka 24.b stavka 6. ovog Zakona odlučuje vijeće višeg suda u roku od tri dana.“.

Članak 20.

U članku 31. stavku 1. iza riječi: „nalog“ dodaju se riječi: „i nacionalni S.I.Re.N.E. ured“, a iza riječi: „odobrena“ dodaju se riječi: „ili odbijena“.

Članak 21.

U članku 32. stavku 3. iza riječi: „stavka 2.“ riječi: „i 3.“ brišu se.

U stavku 4. riječi: „stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 3.“.

Članak 22.

U članku 35. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako predaja nije moguća u roku iz stavka 1. ovog članka zbog okolnosti na koje Republika Hrvatska ili država izdavanja ne mogu utjecati, policija će u daljnjem roku od 10 dana s nadležnim tijelom države izdavanja dogovoriti novi način, vrijeme i mjesto predaje.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) U slučaju iz stavka 2. ovog članka, ako je istekao rok na koji je određen istražni zatvor radi predaje, sudac istrage će, na prijedlog državnog odvjetnika, ako utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 2. ovog članka, produljiti istražni zatvor za još deset dana.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Prije isteka roka na koji je određen istražni zatvor radi predaje iz stavka 1. ovog članka sudac istrage može, na prijedlog državnog odvjetnika, kada utvrdi postojanje ozbiljnih humanitarnih razloga zbog kojih je potrebno privremeno odgoditi predaju tražene osobe, produljiti istražni zatvor radi predaje do prestanka tih razloga. Po prestanku razloga zbog kojih je produljen istražni zatvor radi predaje, sudac istrage će o tome obavijestiti policiju kako bi se dogovorio novi način, vrijeme i mjesto predaje u roku iz stavka 3. ovog članka. Kada se dogovori novi način predaje, sudac istrage može produljiti istražni zatvor radi predaje do dogovorenog datuma predaje.

(6) Ako se tražena osoba po proteku rokova iz prethodnih stavaka još uvijek nalazi u istražnom zatvoru radi predaje, sud će ukinuti mjeru istražnog zatvora radi predaje i pustiti traženu osobu na slobodu.“.

Članak 23.

Iza članka 37. dodaju se naslov i članak 37.a koji glase:

„Molba za provođenje tražene osobe kroz državno područje druge države članice
Članak 37.a

(1) Domaće pravosudno tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog podnosi molbu za provođenje tražene osobe kroz državno područje druge države članice nadležnom tijelu te države članice.

(2) Molba za provođenje mora sadržavati podatke iz članka 37. stavka 2. ovog Zakona.

(3) Ukoliko je predaja tražene osobe odobrena temeljem više europskih uhidbenih naloga koje su izdala različita domaća pravosudna tijela ili ako provođenje treba izvršiti preko područja treće države, molbu za provođenje podnosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.“.

Članak 24.

U članku 41. stavak 3. briše se.

Članak 25.

U članku 43. stavku 1. riječi: „Nadležni sud iz članka 7. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „Pravosudno tijelo nadležno prema domaćem pravu“.

U stavku 2. riječi: „nadležni sud“ zamjenjuju se riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

Članak 26.

U članku 45. stavku 1. riječi: „Nadležni sud iz članka 7. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „Nadležno tijelo iz članka 5. stavka 1. podstavka 2.“, a riječi: „člankom 8.“ zamjenjuju se riječima: „člankom 5.“.

U stavku 2. riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 3. riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 5. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

Članak 27.

U članku 46. stavku 2. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“, a riječ: „sud“ zamjenjuje riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 3. riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

Članak 28.

U članku 47. stavku 1. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 2. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 3. riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 4. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 5. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

Članak 29.

U članku 48. stavku 1. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 2. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 3. riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

U stavku 4. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo“.

Članak 30.

U članku 52. riječi: „sudu iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „nadležnom pravosudnom tijelu u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 2.“.

Članak 31.

U članku 54. stavku 1. riječi: „članku 8.“ zamjenjuju se riječima: „članku 5. stavcima 1. i 2. i članku 7. stavcima 1. i 2.“.

U stavku 2. riječi: „Sud iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „Nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. stavaka 1. i 2.“.

Članak 32.

U članku 57. stavku 5. riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „nadležno pravosudno tijelo“.

Članak 33.

U članku 62. stavku 2. točki 1. riječi: „člankom 8. stavkom 7.“ zamjenjuju se riječima „člankom 5. stavkom 4.“.

Članak 34.

U članku 77. stavku 1. riječi: „članka 5. stavka 1. podstavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 79.“.

Članak 35.

Iza članka 78. dodaju se naslov i članak 78.a koji glase:

„Priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni
Članak 78.a

Za priznanje odluka o novčanim kaznama zaprimljenim sukladno članku 5. stavku 1. podstavku 4. ovog Zakona nadležni su prekršajni i općinski sudovi prema mjestu gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište, a pravna osoba registrirano sjedište, odnosno prema mjestu gdje se nalazi imovina navedenih osoba ili gdje one ostvaruju dohodak.“.

Članak 36.

U članku 80. stavak 1. točka 3. riječ: „kazneno“ zamjenjuje se riječju: „kažnjivo“.

Članak 37.

U članku 84. riječi „Sud iz članka 5. stavka 1. podstavak 4. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Ministarstvo pravosuđa“.

Članak 38.

U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Nadležni sud odnosno nadležno upravno tijelo koje je donijelo odluku o novčanoj kazni proslijedit će odluku o novčanoj kazni koja se treba izvršiti u drugoj državi članici ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa u skladu s člankom 7. stavkom 3. podstavkom 3. ovog Zakona na daljnji postupak.“.

U stavku 2. riječi: „Nadležni sud iz članka 7. stavka 3. podstavka 2. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa“.

U stavku 3. riječi: „Sud iz članka 7. stavka 3. podstavka 2. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.“.

U članku 4. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa“.

Članak 39.

U članku 88. stavku 1. riječi: „Domaći sud ne može“ zamjenjuju se riječima: „Sud ili upravno tijelo neće“.

U stavku 2. riječi: „Sud može“ zamjenjuju se riječima: „Sud odnosno upravno tijelo mogu“, a riječi: „sud odustao“ zamjenjuju se riječima: „sud odnosno upravno tijelo odustalo“.

U stavku 3. riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „sud odnosno upravno tijelo“ te se riječi: „nadležno tijelo države izvršenja“ zamjenjuju riječima: „ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa“.

Članak 40.

U članku 91. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Pri donošenju odluke o priznanju strane presude kojom je izrečena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, sud će odrediti istražni zatvor protiv osuđenika koji se nalazi na državnom području Republike Hrvatske.“.

Članak 41.

U članku 99. stavku 2. riječi: „ne može“ zamjenjuju se riječima: „ili država izdavanja ne mogu“.

Članak 42.

U članku 103. stavku 1. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 3.“.

Članak 43.

U članku 120. točki 4. riječi: „113. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „112. stavka 2.“.

Članak 44.

U članku 127. stavku 2. riječi: „točke 4., 5. i 7.“ zamjenjuju se riječima: „točke 3., 4. i 6.“.

Članak 45.

U članku 128. stavku 1. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 3. točke 2.“.

Članak 46.

U članku 131.b točki 8. iza riječi: „vozilom“ briše se točka i stavlja zarez te se dodaju točke 9. i 10. koje glase:

„9) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,
10) udaljenje iz doma.“.

Članak 47.

U članku 131.e stavku 1. točki a) riječi: „članka 134.“ zamjenjuju se riječima: „članka 131.c“.

Članak 48.

U članku 131.f stavku 1. riječi: „podstavka 5.“ zamjenjuju se riječima: „podstavka 6.“.

Članak 49.

U članku 131.m stavku 1. riječi: „131.e stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „131.l stavka 3.“.

Članak 50.

U članku 131.o stavku 1. riječi: „članka 144.“ zamjenjuju se riječima: „članka 131.l stavka 3.“.

Članak 51.

Iza članka 131.s dodaje se nova Glava VIII.b. te članci 131.t do 131.a.i koji glase:

„Glava VIII.b

EUROPSKI NALOG ZA ZAŠTITU

Područje primjene
Članak 131.t

Odredbe ove Glave primjenjuju se na:

1. priznanje i izvršenje europskog naloga za zaštitu kojeg je izdalo nadležno tijelo države članice radi provedbe zaštitnih mjera u odnosu na zaštićenu osobu koja prebiva ili boravi ili namjerava prebivati ili boraviti na državnom području Republike Hrvatske;
2. prosljeđivanje europskog naloga za zaštitu kojeg je izdao domaći sud državi članici na čijem području zaštićena osoba ima ili namjerava imati prebivalište ili boravište.

Priznanje i izvršenje europskog naloga za zaštitu
Članak 131.u

- (1) Sudac istrage županijskog suda nadležnog prema mjestu gdje zaštićena osoba ima ili namjerava imati prebivalište ili boravište, odmah po zaprimanju europskog naloga za zaštitu kojeg je izdalo nadležno tijelo države izdavanja, priznat će taj nalog i poduzeti odgovarajuće mjere u svrhu izvršenja.
- (2) Ako je europski nalog za zaštitu nepotpun ili mu nije priložen prijevod, sudac istrage odredit će rok na način koji ostavlja pisani zapis nadležnom tijelu države izdavanja za dostavu dopune ili prijevoda, koji ne može biti dulji od 15 radnih dana. Sudac istrage će odgoditi donošenje rješenja do primitka dopune ili prijevoda europskog naloga za zaštitu.
- (3) Ako domaći sud umjesto europskog naloga za zaštitu zaprimi zahtjev zaštićene osobe za izdavanje europskog naloga za zaštitu koji se odnosi na odluku koju je donijela druga država članica, bez odgode će ga proslijediti nadležnom tijelu te države.

Rješenje kojim se određuju zaštitne mjere
Članak 131.v

- (1) Rješenjem o priznanju europskog naloga za zaštitu koji je izdan u tijeku kaznenog postupka sudac istrage će odrediti mjeru opreza sukladno domaćem pravu.
- (2) Rješenjem o priznanju europskog naloga za zaštitu koji je izdan nakon donošenja probacijske odluke ili alternativne sankcije sudac istrage će odrediti posebnu obvezu.
- (3) Zabrane i ograničenja izrečene mjerama opreza i posebnim obvezama moraju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati onima određenima u državi izdavanja.
- (4) Rješenje o priznanju europskog naloga za zaštitu bez odgode će se dostaviti državi izdavanja, zaštićenoj osobi, njenom zakonskom zastupniku ili skrbniku te osobi koja uzrokuje opasnost, uz obavijest o pravnim posljedicama kršenja tih mjera.
- (5) Adresa i drugi kontakt podaci zaštićene osobe ne smiju se otkrivati osobi koja uzrokuje opasnost, osim ako su takvi podaci potrebni radi izvršenja zaštitne mjere.

Razlozi za odbijanje priznanja europskog naloga za zaštitu
Članak 131.z

- (1) Sudac istrage će odbiti priznanje europskog naloga za zaštitu ako:
 1. europski nalog za zaštitu nije potpun ili ako ni u roku iz članka 131.u stavka 2. ovog Zakona nije zaprimljena zatražena dopuna ili prijevod,
 2. europski nalog za zaštitu sadrži mjeru koja nije propisana člankom 2. točkom 29. ovog Zakona,
 3. zaštitna mjera se odnosi na djelo koje ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu,
 4. osoba koja uzrokuje opasnost prema domaćem pravu uživa imunitet,
 5. priznanje europskog naloga za zaštitu bi uzrokovalo kršenje načela *ne bis in idem*,
 6. osoba koja uzrokuje opasnost je mlađa od 14 godina.
- 2) Sudac istrage može odbiti priznanje europskog naloga za zaštitu:
 1. ako je europski nalog za zaštitu izdan u vezi djela koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,
 2. ako prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona protiv osobe koja uzrokuje opasnost za djelo u vezi kojeg je izrečena zaštitna mjera, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava,
 3. ako se zaštitna mjera odnosi na djelo koje se prema domaćem pravu smatra da je u cijelosti ili većim ili bitnim dijelom počinjeno na području Republike Hrvatske ili na mjestu izjednačenom s njezinim područjem.
- (3) Ako odbije priznati europski nalog za zaštitu zbog jednog ili više razloga iz stavka 1.ovoga članka sudac istrage će:
 1. bez odgode obavijestiti državu izdavanja i zaštićenu osobu o odbijanju i razlozima za odbijanje;
 2. obavijestiti zaštićenu osobu o mogućnosti podnošenja žalbe protiv rješenja.

Pravo na žalbu
Članak 131.a.a

Protiv rješenja o priznanju europskog naloga za zaštitu žalbu mogu podnijeti zaštićena osoba odnosno njezin skrbnik ili zakonski zastupnik i osoba koja uzrokuje opasnost u roku od tri dana. O žalbi odlučuje vijeće županijskog suda u roku od tri dana.

Nadležnost za izvršavanje rješenja o priznanju europskog naloga za zaštitu
Članak 131.a.b

- (1) Rješenje o priznanju europskog naloga za zaštitu, nakon što postane pravomoćno, izvršava se u skladu s domaćim pravom.
- (2) Pravomoćno rješenje o priznanju europskog naloga za zaštitu dostavlja se radi izvršenja nadležnom tijelu u skladu s domaćim pravom.
- (3) Sudac istrage koji je donio rješenje o priznanju europskog naloga za zaštitu može naložiti provjeru izvršavanja zaštitne mjere i zatražiti izvješće od policije ili drugog nadležnog tijela. Tijelo koje izvršava zaštitnu mjeru odmah će provesti naložene provjere i o tome obavijestiti nadležnog suca istrage.
- (4) Tijelo koje izvršava zaštitnu mjeru obavještava suca istrage o svakom postupanju osobe koja uzrokuje opasnost protivno zabrani ili ograničenju iz rješenja.
- (5) Sudac istrage će bez odgode, na način koji ostavlja pisani zapis, izvijestiti nadležno tijelo države izdavanja ili države nadzora o svakom kršenju mjere izrečene na temelju europskog naloga za zaštitu. Obavijest se dostavlja na standardnom obrascu koji je sastavni dio ovoga Zakona (Prilog 13.). Obrazac mora biti preveden na službeni jezik ili drugi jezik koji prihvaća država izdavanja ili država nadzora.

Posljedice povlačenja i izmjene europskog naloga za zaštitu
Članak 131.a.c

- (1) Ako je nadležno tijelo države izdavanja povuklo europski nalog za zaštitu, sudac istrage će odmah po obavijesti nadležnog tijela države izdavanja rješenjem ukinuti mjere opreza i posebne obveze određene rješenjem o priznanju europskog naloga za zaštitu.
- (2) Ako je nadležno tijelo države izdavanja izmijenilo europski nalog za zaštitu, sudac istrage će:
 1. izmijeniti mjere opreza i posebne obveze određene rješenjem o priznanju europskog naloga za zaštitu sukladno domaćem pravu ili
 2. odbiti priznanje izmijenjenog europskog naloga za zaštitu ako postoje razlozi iz članka 131.z stavka 1. točaka 1. i 2. ovog Zakona.

Razlozi za ukidanje zaštitnih mjera
Članak 131.a.d

- (1) Sudac istrage ukinut će mjere opreza ili posebne obveze određene na temelju europskog naloga za zaštitu:
 1. ako zaštićena osoba ne prebiva ili ne boravi na državnom području Republike Hrvatske;
 2. ako je prema domaćem pravu isteklo najdulje trajanje mjera opreza ili posebnih obveza određenih rješenjem o priznanju europskog naloga za zaštitu, a nakon pribavljanja potrebnih obavijesti od države izdavanja o potrebi daljnjeg izvršavanja zaštitnih mjera;
 3. u slučaju iz članka 131.a.c stavka 2. točke 2. ovog Zakona;
 4. ako je država izdavanja zatražila priznanje i izvršenje odluke u smislu glava VIII. i VIII.a ovog Zakona kojom su određene mjere opreza ili posebne obveze, a koje su ranije određene rješenjem o priznanju europskog naloga za zaštitu.
- (2) Sudac istrage će o odluci iz stavka 1. ovog članka bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja i, ako je moguće, zaštićenu osobu.

Izdavanje europskog naloga za zaštitu
Članak 131.a.e

- (1) Kada domaće pravosudno tijelo donese odluku kojom je određena mjera opreza ili posebna obveza, a koja sadrži zaštitnu mjeru iz članka 2. točke 29. o mogućnosti i uvjetima izdavanja europskog naloga za zaštitu obavijestit će zaštićenu osobu koja prebiva ili boravi ili odluči prebivati ili boraviti u drugoj državi članici odnosno njezina skrbnika ili zastupnika.
- (2) Europski nalog za zaštitu izdaje sudac istrage županijskog suda nadležnog prema mjestu gdje se vodi postupak odnosno izvršava probacijska odluka ili alternativna sankcija.
- (3) Europski nalog za zaštitu izdaje se na zahtjev zaštićene osobe odnosno njezinog skrbnika ili zastupnika podnesenog neposredno domaćem tijelu.
- (4) Europski nalog za zaštitu izdaje se i na zahtjev podnesen nadležnom tijelu države u kojoj zaštićena osoba prebiva ili boravi odnosno odluči prebivati ili boraviti, a koji je proslijeđen nadležnom županijskom sudu.
- (5) Prilikom odlučivanja o izdavanju europskog naloga za zaštitu sudac istrage uzet će u obzir duljinu vremena koje zaštićena osoba planira provesti u državi izvršenja, nužnost potrebe za zaštitom i druge okolnosti bitne za učinkovito ostvarenje zaštite.
- (6) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje europskog naloga za zaštitu žalbu mogu podnijeti zaštićena osoba odnosno njezin skrbnik ili zakonski zastupnik u roku od tri dana. O žalbi odlučuje vijeće županijskog suda u roku od tri dana.

Sadržaj europskog naloga za zaštitu
Članak 131.a.f

- (1) Sudac istrage nadležnog županijskog suda će izdati europski nalog za zaštitu na propisanom obrascu koji je sastavni dio ovoga Zakona (Prilog 12.) te će ga proslijediti na način koji ostavlja pisani zapis koji omogućuje nadležnom tijelu države izvršenja utvrđivanje njegove istovjetnosti.
- (2) Europski nalog za zaštitu sadrži sljedeće podatke:
 1. identitet i državljanstvo zaštićene osobe, kao i identitet i državljanstvo skrbnika ili zastupnika, ako je osoba maloljetna ili poslovno nesposobna;
 2. datum od kojeg zaštićena osoba namjerava prebivati ili boraviti u državi izvršenja, razdoblje ili razdoblja boravka, ako su poznati;
 3. ime, adresu, telefonski broj, broj telefaksa ili adresu elektroničke pošte nadležnog tijela države izdavanja;
 4. navođenje pravnog akta koji sadrži zaštitnu mjeru na temelju koje je izdan europski nalog za zaštitu;
 5. sažetak činjenica i okolnosti koje su dovele do donošenja zaštitne mjere u državi izdavanja;
 6. zabrane iz zaštitne mjere na kojoj se temelji europski nalog za zaštitu izrečene osobi koja uzrokuje opasnost, njihovo trajanje i navođenje eventualne sankcije u slučaju kršenja neke zabrane;
 7. korištenje eventualnih tehničkih uređaja koji su dani zaštićenoj osobi ili osobi koja uzrokuje opasnost, kao sredstvo za izvršenje zaštitne mjere;
 8. identitet i državljanstvo osobe koja uzrokuje opasnost, kao i kontakt podatke te osobe;
 9. podaci o tome je li zaštićena osoba i/ili osoba koja uzrokuje opasnost ostvarila pravo na besplatnu pravnu pomoć u državi izdavanja, ako su oni poznati nadležnom tijelu države izdavanja bez daljnjeg prikupljanja podataka;
 10. ako je potrebno, opis drugih okolnosti koje bi mogle utjecati na procjenu opasnosti koja prijete zaštićenoj osobi;

11. ako je potrebno, podatak o tome da je presuda u smislu glave VIII. ili odluka o mjerama opreza u smislu glave VIII.a ovog Zakona već upućena državi nadzora te podatke o tijelu nadležnom za izvršenje takve presude ili odluke.

Naknadne odluke
Članak 131.a.g

(1) Ako je domaće nadležno tijelo produljilo ili izmijenilo mjeru opreza, odnosno izmijenilo posebnu obvezu određenu protiv osobe koja uzrokuje opasnost, sudac istrage koji je izdao europski nalog za zaštitu o tome će bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja. Na traženje države izvršenja sudac istrage dostavit će europski nalog za zaštitu kojim je produljeno trajanje zaštitne mjere ili određena druga zaštitna mjera.

(2) Ako je domaće nadležno tijelo ukinulo mjeru opreza, odnosno posebnu obvezu određenu protiv osobe koja uzrokuje opasnost, sudac istrage koji je izdao europski nalog za zaštitu povući će europski nalog za zaštitu i o tome bez odgode obavijestiti državu izvršenja.

(3) Ako je odluka u smislu Glave VIII. ovog Zakona bila upućena državi nadzora nakon izdavanja europskog naloga za zaštitu, a nadležno tijelo države nadzora je donijelo naknadnu odluku u smislu članka 122. stavka 2. ovog Zakona, sudac istrage koji je izdao europski nalog za zaštitu će o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja. Na traženje države izvršenja sudac istrage će dostaviti europski nalog za zaštitu kojim je produljeno trajanje zaštitne mjere ili određena druga zaštitna mjera, odnosno odluku kojom se povlači europski nalog za zaštitu.

Uzajamno savjetovanje
Članak 131.a.h

Nadležna tijela države izdavanja i države izvršenja uzajamno će se savjetovati u cilju olakšavanja učinkovite i neometane primjene ove Glave Zakona.

Dostava podataka
Članak 131.a.i

Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može od nadležnih pravosudnih tijela zatražiti dostavu podataka o broju podnesenih, izdanih i priznatih europskih naloga za zaštitu.“.

Članak 52.

U članku 132. iza riječi: „probaciji“ dodaje se zarez i riječi: „Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem, Prekršajnog zakona“.

Članak 53.

Postupci koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona, dovršit će se po odredbama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/2010, 81/2013 i 124/2013).

Članak 54.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

PRILOG 12.**Obrazac iz članka 131.a.f Zakona****EUROPSKI NALOG ZA ZAŠTITU****S podacima iz ovog obrasca postupa se s odgovarajućim stupnjem tajnosti**

Država izdavateljica:

Država izvršiteljica:

(a) Podaci o zaštićenju osobi:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako postoji):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adresa/prebivališta:

— u državi izdavateljici:

— u državi izvršiteljici:

— drugdje:

Jezik/jezici koje osoba razumije (ako je poznato):

Je li zaštićenju osobi pružena besplatna pravna pomoć u državi izdavateljici (ako je podatak na raspolaganju bez dodatnog ispitivanja)?

- Da
- Ne
- Nije poznato.

Ako je zaštićena osoba maloljetnik ili nema poslovnu sposobnost, podaci o njenom skrbniku ili zastupniku:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Spol:

Državljanstvo:

Službena adresa:

(b) Zaštićena je osoba odlučila prebivati u državi izvršiteljici ili je odlučila boraviti ili boravi u državi izvršiteljici.

Datum od kojeg zaštićena osoba prebiva ili boravi u državi izvršiteljici (ako je poznat):

Razdoblje/razdoblja boravka (ako je poznato):

(c) Jesu li zaštićenoj osobi ili osobi koja uzrokuje opasnost dati tehnički uređaju za izvršavanje zaštitnih mjera:

- Da; molimo navedite kratak pregled korištenih uređaja:
- Ne

(d) Nadležno tijelo koje je izdalo europski nalog za zaštitu:

Službeno ime:

Puna adresa:

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Podaci o osobi/osobama za kontakt:

Prezime:

Ime (imena):

Funkcija (titula/službeni položaj):

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Adresa elektroničke pošte (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

(e) Navođenje zaštitne mjere na temelju koje je izdan europski nalog za zaštitu:

Zaštitna je mjera usvojena (datum: DD-MM-GGG):

Zaštitna je mjera postala izvršna (datum: DD-MM-GGG):

Broj predmeta zaštitne mjere (ako je dostupan):

Tijelo koje je usvojilo zaštitnu mjeru:

(f) Sažetak činjenica i opis okolnosti – uključujući, ako je potrebno, klasifikaciju kaznenog djela – koje je dovelo do određivanja zaštitne mjere iz točke (e):

(g) Podaci o zabrani/zabranama koje su određene zaštitnom mjerom protiv osobe koja uzrokuje opasnost:

— vrsta zabrane/zabrana ili ograničenja (moguće je označiti više polja):

- zabrana ulaska na određena mjesta, ili definirana područja u kojima zaštićena osoba prebiva ili ih posjećuje;

— ako ste označili ovo polje, molimo navedite koja su mjesta ili definirana područja osobe koja uzrokuje opasnost ne smije ulaziti:

- zabrana ili uređeni kontakti, u bilo kom obliku, sa zaštićenom osobom, uključujući telefon, elektroničku ili redovnu poštu, telefaks ili druga sredstva;
 - ako ste označili ovo polje, molimo navedite odgovarajuće podatke:
 - zabrana ili uređenje približavanja zaštićenoj osobi bliže od propisane udaljenosti:
 - ako ste označili ovo polje, detaljno navedite udaljenost koju osoba koja uzrokuje opasnost mora poštivati u pogledu zaštićene osobe:
- molimo navedite razdoblje na koje je određene spomenute zabrana/zabrane u protiv osobe koja uzrokuje opasnost:
- navođenje sankcije (ako je ima) u slučaju kršenja zabrane ili ograničenja:

(h) Podaci o osobi koja uzrokuje opasnost u odnosu na koju su zabrana/zabrane ili ograničenje/ograničenja određeni:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Alias, ako postoje:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako postoji):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adresa/prebivališta:

— u državi izdavateljici:

— u državi izvršiteljici:

— drugdje:

Jezik/jezici koji/koje osoba razumije (ako je poznato):

Ako je dostupno, molimo navedite sljedeće podatke:

— vrstu i broj identifikacijskog/identifikacijskih isprave/isprava osobe (osobna iskaznica, putovnica):

Je li zaštićenoj osobi pružena besplatna pravna pomoć u državi izdavateljici (ako je podatak na raspolaganju bez dodatnog ispitivanja)?

- Da
- Ne
- Nije poznato.

(i) Druge okolnosti koje bi mogle utjecati na ocjenu opasnosti koja bi mogla ugroziti zaštićenu osobu (neobavezni podaci):

(j) Drugi korisni podaci (koji su na raspolaganju i potrebni, podaci o drugim državama u kojima su usvojene zaštitne mjere u pogledu iste zaštićene osobe):

(k) Molimo popunite:

- presuda u smislu članka 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP već je proslijeđena drugoj državi članici:
 - ako ste označili ovo polje, navedite kontaktne podatke nadležnog tijela kojem je presuda proslijeđena:
- odluka o mjerama nadzora u smislu članka 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP već je proslijeđena drugoj državi članici:
 - ako ste označili ovo polje, navedite kontaktne podatke nadležnog tijela kojem je proslijeđena odluka o mjerama nadzora:

Potpis tijela koje izdaje europski nalog za zaštitu i/ili njegovog predstavnika kojim se potvrđuje točnost sadržaja naloga:

Ime:

Funkcija (titula/slужbeni položaj):

Datum:

Broj predmeta (ako je na raspolaganju):

Službeni pečat (ako je potrebno):

PRILOG 13.**Obrazac iz članka 131.a.b Zakona****OBAVIJEST O KRŠENJU MJERE DONESENE NA TEMELJU
EUROPSKOG NALOGA ZA ZAŠTITU****S podacima iz ovog obrasca postupa se s odgovarajućim stupnjem tajnosti**

(a) Podaci o identitetu osoba koja uzrokuje opasnost:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Alias, ako postoje:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako postoji):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adresa:

Jezik/jezici koj /koje osoba razumije (ako je poznato):

(b) Podaci o identitetu zaštićene osobe:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Spol:

Državljanstvo:

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adresa:

Jezik/jezici koji/koje osoba razumije (ako je poznato):

(c) Podaci o europskom nalogu za zaštitu:

Nalog izdan dana:

Broj predmeta (ako postoji):

Tijelo koje je izdalo nalog:

Službeni naziv:

Adresa:

(d) Podaci o tijelu nadležnom za izvršenje zaštitne mjere, ako postoji, koja je usvojena u državi izvršiteljici u skladu s europskim nalogom za zaštitu:

Službeni naziv tijela:

Ime osobe za kontakt:

Funkcija (titula/službeni položaj):

Adresa:

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Adresa elektroničke pošte (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

(e) Kršenje zabrane/zabrana koje su izrekla nadležna tijela države izvršiteljice nakon priznavanja europskog naloga za zaštitu i/ili druga utvrđenja koja mogu imati za posljedicu donošenje neke naknadne odluke:

Kršenje se odnosi na sljedeću zabranu/zabrane ili ograničenje/ograničenja (moguće je označiti više polja):

- zabrana ulaska na određena mjesta, ili definirana područja u kojima zaštićena osoba prebiva ili i posjećuje;
- zabrana ili uređeni kontakti, u bilo kom obliku, sa zaštićenom osobom, uključujući telefon, elektroničku ili redovnu poštu, telefaks ili druga sredstva;
- zabrana ili uređivanje približavanja zaštićenoj osobi na udaljenost manju od propisa e;
- svaka druga mjera koja odgovara zaštitnoj mjeri na temelju europskog naloga za zaštitu koju su usvojila nadležna tijela države izvršiteljice nakon priznavanja europskog naloga za zaštitu

Opis kršenja (mjesto, datum i posebne okolnosti):

U skladu s člankom 11. stavkom 2.:

— mjere poduzete u državi izvršiteljici kako posljedica kršenja:

— moguće pravne posljedice kršenja u državi izvršiteljici:

Druga utvrđenja koja mogu imati za posljedicu donošenje neke naknadne odluke

Opis utvrđenja:

(f) Podaci o osobi za kontakt za dobivanje dodatnih podataka o kršenju:

Prezime:

Ime (imena):

Adresa:

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Adresa elektroničke pošte (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

Potpis tijela koje izdaje obrazac i/ili njegovog predstavnika, kojim se potvrđuje da je sadržaj obrasca točan:

Ime:

Funkcija (titula/slужbeni položaj):

Datum:

Službeni pečat (ako je potrebno):

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Područje pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica Europske unije uređeno je domaćim zakonodavstvom kojim se u domaći pravni poredak transponiraju zakonodavni akti Europske unije u ovom pravnom području. Važeći propis koji uređuje ovu materiju je Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/2010, 81/2013 i 124/2013, u daljnjem tekstu: Zakon), koji je stupio na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju 1. srpnja 2013. godine.

Ovim Zakonom regulirani su oblici pravosudne suradnje koji se odnose na europski uhiđbeni nalog i postupak predaje, nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza, priznanje i izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta, priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni, priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije, te priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza.

Postupak usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije započet tijekom pristupnih pregovora, nastavlja se u skladu s obvezama preuzetim sklapanjem Ugovora o pristupanju Europskoj uniji. Iz navedenih je razloga potrebno u postojeći Zakon implementirati Direktivu 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu, kojom se u pravni poredak Republike Hrvatske uvodi taj novi oblik pravosudne suradnje. Direktiva ima za cilj primjenu zaštitnih mjera usvojenih u korist žrtava ili mogućih žrtava kaznenih djela u državi članici nastaviti u drugoj državi članici.

Obzirom da je krajnji rok za implementaciju navedene Direktive 11. siječnja 2015. godine te da u prosincu 2014. godine Europski sud stječe nadležnost nad aktima bivšeg „trećeg stupa“, koji se, između ostalog, odnose i na područje kaznenopravne suradnje, potrebno je implementirati navedenu Direktivu u postojeći Zakon. Naime, pojedini oblici pravosudne suradnje se nadovezuju na postojeće i stoga se posebno ističe obveza svih država članica da se u predmetnom području usklade s europskom pravnom stečevinom.

Europski nalog za zaštitu je odluka pravosudnog ili drugog nadležnog tijela koja je izdana u jednoj državni članici, a na temelju koje nadležno tijelo druge države članice poduzima odgovarajuće mjere u skladu sa svojim nacionalnim pravom, sve s ciljem nastavka zaštite zaštićene osobe. Zaštitne mjere u smislu ovog Zakona obuhvaćaju mjere opreza odnosno posebne obveze koje se izriču tijekom kaznenog postupka odnosno tijekom postupka izvršenja kazne.

U pogledu nadležnih tijela, a uzimajući u obzir različita pravosudna tijela koja u određenim stadijima prije, tijekom i nakon kaznenog postupka odlučuju o primjeni zaštitnih mjera, propisano je da je za zaprimanje, prosljeđivanje i izdavanje europskog naloga za zaštitu nadležan sudac istrage županijskog suda.

Nadalje je uređen postupak priznanja europskog naloga za zaštitu te traženje dopune odnosno prijevoda obrasca. Na temelju zaprimljenog europskog naloga za zaštitu donosi se rješenje o priznanju u kojem se određuje odgovarajuća mjera opreza odnosno posebna obveza u skladu s domaćim pravom.

Također, Zakonom su propisani obvezni i fakultativni razlozi za odbijanje priznanja europskog naloga za zaštitu, a na rješenje o odbijanju priznanja i na rješenje o priznanju europskog naloga za zaštitu propisano je pravo na žalbu.

Rješenje o priznanju europskog naloga za zaštitu izvršava se u skladu s domaćim pravom, a o eventualnom kršenju izrečenih mjera obavještava se država izdavanja odnosno država nadzora u formi propisanog obrasca.

Nadalje, propisana je obveza nadležnog županijskog suda da po obavijesti nadležnog tijela države izdavanja rješenjem ukine odnosno izmjeni mjere izrečene na temelju europskog naloga za zaštitu. Isto tako, propisano je ovlaštenje županijskog suda da ukine zaštitne mjere u taksativno navedenim slučajevima.

U pogledu izdavanja europskog naloga za zaštitu, Zakon propisuje obvezu svakom domaćem pravosuđnom tijelu koje donese odluku o određivanju mjere opreza ili posebne obveze da obavijesti zaštićenu osobu o mogućnostima i uvjetima za izdavanje europskog naloga za zaštitu, ukoliko ista prebiva, boravi ili namjerava prebivati ili boraviti u drugoj državi članici.

Europski nalog za zaštitu izdaje sudac istrage nadležnog županijskog suda, a zahtjev za izdavanje istog može se podnijeti pravosuđnom tijelu koje je odluku donijelo ili nadležnom tijelu druge države članice.

Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje europskog naloga za zaštitu postoji mogućnost prava na žalbu za zaštićenu osobu. Nadalje je propisan obvezni sadržaj europskog naloga za zaštitu koji se u državu izvršenja prosljeđuje na standardiziranom obrascu.

Također, propisana je obveza nadležnog županijskog suda bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja o produljivanju ili izmjeni mjere opreza odnosno izmjeni posebne obveze određene protiv osobe koja uzrokuje opasnost. U slučaju ukidanja mjere opreza odnosno posebne obveze županijski sud će povući europski nalog za zaštitu i o tome obavijestiti državu izvršenja. Nadalje, reguliran je odnos ovog instrumenta uzajamnog priznanja s priznanjem i izvršenjem presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere. Ujedno je propisano i savjetovanje između nadležnog tijela države izdavanja i države izvršenja u svrhu učinkovite i neometane primjene ovog oblika pravosudne suradnje.

U uvodnim odredbama dodan je novi članak kojim se detaljnije regulira uloga Ministarstva pravosuđa kao središnjeg tijela obzirom da je praksa pokazala potrebu za koordinacijom u postupanju glede određenih oblika pravosudne suradnje. Nadalje, reguliran je postupak prikupljanja i dostavljanja podataka u području pravosudne suradnje koji se prosljeđuju nadležnim tijelima Europske unije u okviru obveza propisanih implementiranim zakonodavnim aktima.

Ovim zakonskim izmjenama se interveniralo u odredbe o nadležnosti tijela za zaprimanje pojedinih oblika pravosudne suradnje, većim dijelom u svrhu razjašnjenja

određenih tehničkih nejasnoća, ali i u svrhu uspostavljanja Ministarstva pravosuđa kao središnjeg tijela za zaprimanje odluka drugih država članica o novčanim kaznama. Nadalje se detaljnije propisala nadležnost pravosudnih tijela određenih za izdavanje odluka koje se izvršavaju putem pravosudne suradnje.

Nadalje, zakonskom izmjenom predviđeno je da će ministar pravosuđa odrediti i nacionalnog predstavnika za Eurojust, a u svrhu usklađivanja domaćeg zakonodavstva s Odlukom Vijeća 2002/187/PP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela, a koja je izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta. Nadalje, ova je izmjena potrebna i u svrhu omogućavanja funkcioniranja Nacionalnog koordinativnog sustava Eurojusta koje nije moguće bez imenovanja nacionalnog predstavnika.

Nakon konzultiranja s pravosudnim i drugim nadležnim tijelima koji sudjeluju u postupku po europskom uhidbenom nalogu, uočene su određene poteškoće i pravne praznine koje otežavaju učinkovito i pravodobno funkcioniranje ovog oblika pravosudne suradnje. Nastavno na navedeno, izmijenjene su pojedine odredbe o europskom uhidbenom nalogu.

U kontekstu navedenog, uređena je obustava postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga, odnosno stavljanje izvan snage europskog uhidbenog naloga zbog zastare ili u slučaju postojanja okolnosti zbog kojih isti više nije potreban.

Također je proširena kategorija osoba na koje se odnose posebni uvjeti izvršenja europskog uhidbenog naloga u smislu izjednačavanja osoba koje imaju prebivalište odnosno boravak na području Republike Hrvatske s hrvatskim državljanima, u svrhu usklađenja s pravnom stečevinom. Ujedno su detaljnije uređeni ti posebni uvjeti izvršenja europskog uhidbenog naloga u odnosu na te osobe.

Nadalje je adekvatno uređeno postupanje policije i državnog odvjetništva na način koji uzima u obzir da Republika Hrvatska trenutno nema pristup Schengenskom informacijskom sustavu, što znači da nadležna tijela postupaju na temelju međunarodne potrage ili europskog uhidbenog naloga pa su u skladu s tim uređeni rokovi i postupanja kod postupka pokretanja izvršavanja europskog uhidbenog naloga. Postupak je u potpunosti usklađen s relevantnim odredbama Zakona o kaznenom postupku.

Uređena je i situacija kada predaja nije provedena u roku od 10 dana od pravomoćnosti rješenja o predaji zbog tehničko - organizacijskih razloga koji su onemogućili da se predaja provede u navedenom roku. Zbog učestalih primjedbi sudova, policije i državnog odvjetništva o osnovanosti trajanja istražnog zatvora i nakon proteka navedenog roka, propisano je postupanje nadležnih tijela u tim situacijama.

Zbog uočene pravne praznine u tom dijelu, detaljnije je uređena nadležnost za podnošenje i sadržaj molbe za provođenje kroz državno područje Republike Hrvatske.

U Glavi VII. koja uređuje uzajamno priznanje presude kojom je izrečena kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, u dijelu kojim se propisuje predaja u postupku premještaja osuđenika, propisano je da se o pravomoćnoj odluci o priznanju presude obavještava i policija u svrhu dogovara i organiziranja predaje osuđene osobe. Također je regulirana i situacija kada premještaj nije moguće izvršiti u propisanom roku iz razloga na koje Republika Hrvatska ni država izdavanja ne mogu utjecati.

Obzirom na zadnje izmjene Zakona o kaznenom postupku propisane su dodatne mjere opreza u skladu s tim izmjenama i to zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe i udaljenje iz doma te su iste mjere uvedene i u Glavu VIII.a koja uređuje uzajamno priznanje odluka o mjerama opreza.

Ujedno, kroz cijeli zakonski tekst izvršene su pojedine izmjene u svrhu tehničkog usklađivanja sa zakonskim izmjenama.

II. OBJAŠNENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Članak 1. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 1. Zakona, na način da u stavku 1. dodaje točku 9. koja uvodi europski nalog za zaštitu kao novi oblik pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica Europske unije. Nadalje, u stavku 2. dodaje se podstavak 13 u kojem se navodi Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2 21.12.2011.) kao pravni akt Europske unije implementiran ovim Zakonom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 2. Zakona, na način da se dodaju točke 28., 29., 30., 31. i 32. kojima se definiraju pojmovi „europski nalog za zaštitu“, „zaštićena osoba“, „zaštitna mjera“, „osoba koja uzrokuje opasnost“ te „država nadzora“. Nadalje u točki 14. brišu se riječi: “i članka 113. stavka 1.“ budući da je članak 113. prethodno brisan.

Članak 3. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 5. Zakona, kojim se uređuje nadležnost za zaprimanje odluka koje se odnose na pojedine oblike pravosudne suradnje, na način da se u podstavku 1. propisuje nadležnost državnog odvjetništva prema mjestu gdje se tražena osoba nalazi budući da dosadašnje rješenje nije bilo dovoljno precizno. Nadalje, propisana je nadležnost ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa glede zaprimanja odluka o novčanim kaznama, u svrhu ujednačavanja s domaćim pravom i olakšanja postupka. Također, dodana je i odredba kojom je propisana nadležnost županijskih sudova za zaprimanje europskog naloga za zaštitu. Uz navedeno napravljene su određene tehničke izmjene u svrhu usklađivanja sa zakonskim izmjenama.

Članak 4. Konačnog prijedloga zakona dodaje članak 5.a „Uloga središnjeg tijela“, kojim se detaljnije uređuje uloga ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa kao središnjeg tijela, u svrhu olakšavanja praktičnog postupanja zbog potrebe za koordinacijom te ispunjavanja obveza u pogledu prikupljanja podataka koje proizlaze iz članstva u Europskoj uniji.

Članak 5. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 6. Zakona kojim se detaljnije razrađuje nadležnost za izdavanje odluka koje se odnose na pojedine oblike pravosudne suradnje u skladu s domaćim pravom, a u svrhu učinkovitije primjene odredaba ovog Zakona.

Članak 6. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 7. Zakona, kojim se određuje nadležnost za prosljeđivanje odluka pojedinih oblika pravosudne suradnje. Osim određivanja nadležnog tijela za prosljeđivanje europskog naloga za zaštitu te uređenje postupka prosljeđivanja novčanih kazni, uređeno je i prosljeđivanje odluke o oduzimanju predmeta u skladu s domaćim propisima o nadležnosti.

Članak 7. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 12.f stavak 1 na način da dodaje novi podstavak 1 kojim se propisuje određivanje nacionalnog predstavnika za Eurojust, a sve u svrhu usklađivanja s Odlukom Vijeća 2002/187/PP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela, a koja je izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta.

Članci 8. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 13. stavke 2. i 4. u svrhu tehničkog usklađivanja sa zakonskim izmjenama te radi ujednačavanja izričaja kroz tekst Zakona.

Članak 9. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 15. stavak 1. u svrhu tehničkog usklađivanja sa zakonskim izmjenama

Članak 10. Konačnog prijedloga zakona, zbog uočenih problema u praksi, u članku 17. dodaje stavak 3. kojim se uređuje stavljanje izvan snage europskog uhidbenog naloga zbog zastare ili kada postoje okolnosti zbog kojih isti više nije potreban.

Članci 11. i 12. Konačnog prijedloga zakona mijenjaju članak 19. stavak 1. i članak 20. stavak 2. točka 4. u svrhu tehničkog usklađivanja sa zakonskim izmjenama.

Članak 13. Konačnog prijedloga zakona kojim se u članku 22. dodaju stavci 2., 3. i 4. propisuje posebne uvjete izvršenja europskog uhidbenog naloga u odnosu na hrvatskog državljanina odnosno osobe koja ima prebivalište odnosno boravak na području Republike Hrvatske. Proširenje kategorije osoba na koje se odnose posebni uvjeti propisano je zbog usklađenja s praksom Europskog suda.

Članak 14. Konačnog prijedloga zakona briše članak 22.a obzirom da je materija regulirana tim člankom sada uređena člankom 22.

Članak 15. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 23. kojim se postupanja policije i državnog odvjetništva uređuju uzimajući u obzir specifične okolnosti primjene Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu budući da Republika Hrvatska još uvijek nije dio Schengenskog prostora pa trenutno nema pristup Schengenskom informacijskom sustavu, što znači da nadležna tijela postupaju na temelju međunarodne potrage ili europskog uhidbenog naloga. Nastavno na navedeno, uređeni su rokovi i postupanje kod postupka pokretanja izvršavanja europskog uhidbenog naloga. Uzevši u obzir kratke rokove za izvršenje europskog uhidbenog naloga, propisano je da, osim policije, i državno odvjetništvo može neposredno od nadležnog tijela države izdavanja zatražiti prijevod europskog uhidbenog naloga. Nadalje, propisano je da se traženu osobu pušta na slobodu kada država izdavanja pravodobno ne dostavi prijevod europskog uhidbenog naloga, uz mogućnost ponovnog uhićenja ukoliko prijevod naknadno stigne, a osoba se još uvijek nalazi na državnom području Republike Hrvatske. U tom slučaju, tražena osoba se dovodi sucu istrage nadležnom prema mjestu gdje je tražena osoba uhićena radi provođenja postupka predaje, neovisno o mjestu gdje je prvi put bila uhićena, a u vezi predmetnog postupka predaje. Nadležnost suda prema mjestu ponovnog uhićenja predviđena je radi strogih rokova u kojima je potrebno provesti postupak po europskom uhidbenom nalogu, a uzimajući u obzir praktične aspekte samog postupka predaje. Nadalje je propisano kako rokovi za predaju tražene osobe nastavljaju teći od trenutka ponovnog uhićenja kako ne bi došlo do prekoračenja rokova za predaju predviđenih Okvirnom odlukom o europskom uhidbenom nalogu.

Članak 16. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 24.a na način da se regulira postupak pred sućem istrage, a uzimajući u obzir da Republike Hrvatska nema pristup SIS-u te stoga raspolaže dokumentacijom iz člankom 23. stavkom 3. istim se člankom regulira i pristanak na predaju te donošenje rješenja u predaji s pristankom.

Članak 17. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 24.b na način da se regulira postupak pred izvanraspravnim vijećem sukladno domaćem kaznenom procesnom pravom, uz mogućnost davanja pristanka na predaju pred izvanraspravnim vijećem. Također je izvršena i manja tehnička izmjena.

Članak 18. Konačnog prijedloga zakona dodaje novi članak 24.c kojim se uređuje obustava postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga. Ova izmjena prvenstveno je izvršena zbog uočene pravne praznine i na temelju dostavljenih primjedbi i preporuka pravosudnih tijela koja sudjeluju u ovoj vrsti postupaka.

Članak 19. Konačnog prijedloga zakona uređuje članak 28. stavak 1. kojim uređuje donošenje rješenja o predaji s pristankom na način da propisuje točan sastav suda preciziranjem da rješenje o predaji donosi sudac istrage, odnosno izvanraspravno vijeće, ovisno o stadiju postupka. O žalbi izvanraspravnog vijeća odlučuje vijeće višeg suda.

Članak 20. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 31. stavak 1. na način da se o odobravanju ili odbijanju europskog uhidbenog naloga obavještava i nacionalni S.I.Re.N.E. ured koji organizira i provodi postupak predaje, stoga je bilo nužno propisati dužnost obavještavanja tog tijela o donošenju rješenja o predaji. Ova izmjena potaknuta je uočenim poteškoćama u postupanju u praksi.

Članak 21. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 32. stavke 3. i 4. u svrhu tehničkog usklađivanja sa zakonskim izmjenama.

Članak 22. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 35. na način da propisuje kako istražni zatvor radi predaje kao mjera osiguranja prisutnosti u postupku predaje može biti produljen do isteka izvanrednih okolnosti, što je u skladu s Okvirnom odlukom 2002/584/PUP koja nalaže da se predaja tražene osobe odgađa do prestanka ozbiljnih humanitarnih razloga pri čemu sama predaja mora biti organizirana u daljnjem roku od deset dana.

Članak 23. Konačnog prijedloga zakona dodaje novi članak 37.a kojim se uređuje molba za povodenje kroz državno područje Republike Hrvatske, te je detaljnije uređena nadležnost za podnošenje i sadržaj molbe budući da je trenutno rješenje ostavljalo nedoumice u postupanju u praksi.

Članak 24. Konačnog prijedloga zakona u stavku 41. briše stavak 3. budući da je bilo potrebno omogućiti pravo na žalbu i u ovim slučajevima.

Članci 25. do 34. Konačnog prijedloga zakona vrše izmjene članaka 43., 45., 46., 47., 48., 52., 54., 57., 62. i 77. na način da se ujednačavaju odredbe o nadležnosti iz uvodnih odredbi i kaznenog procesnog prava s odredbama ovih Glava Zakona.

Članak 35. Konačnog prijedloga zakona dodaje članak 78.a koji uređuje nadležnost prekršajnih i općinskih sudova za priznanje izvršenja odluka o novčanim kaznama u svrhu rasterećenja županijskih sudova u ovoj vrsti predmeta.

Članak 36. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 80. na način se kod navođenja razloga za odbijanje uzima u obzir da se ovaj oblike pravosudne suradnje primjenjuje i na prekršaje.

Članak 37. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 84. u skladu s izmjenom nadležnog tijela za zaprimanje odluka o novčanim kaznama te se stoga kao tijelo koje obavještava nadležno tijelo države izdavanja navodi Ministarstvo pravosuđa.

Članci 38. i 39. Konačnog prijedloga zakona mijenjaju članak 87. i članak 88. na način da se ujednačavaju odredbe ove Glave s izmijenjenim uvodnim odredbama o nadležnosti.

Članak 40. Konačnog prijedloga zakona u članku 91. dodaje stavak 8. kojim se određuje da će sud pri donošenju odluke o priznanju strane presude kojom je izrečena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, odrediti istražni zatvor protiv osuđenika koji se nalazi na području Republike Hrvatske. Imajući na umu da članak 132. Zakona propisuje podrednu primjenu odredbi Zakona o kaznenom postupku, ova odredba unesena je u Zakon u svrhu usklađivanja s domaćim kaznenopravnim zakonodavstvom i ujednačenog postupanja u postupku priznanja i izvršenja strane presude s postupanjem u okviru domaćeg kaznenog postupka.. Naime, člankom 123. stavkom 2. Zakona o kaznenom postupku propisano je da će se uvijek odrediti ili produljiti istražni zatvor protiv okrivljenika kojem je izrečena kazna zatvora ili teža kazna te se stoga ovom zakonskom izmjenom usklađuje postupanje u slučajevima kad se osuđenik nalazi na području Republike Hrvatske.

Članak 41. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 99. kojim se uređuje predaja u postupku premještaja osuđenika na način da se uređuje situacija kada premještaj nije moguće izvršiti u propisanom roku iz razloga na koje Republika Hrvatska ni država izdavanja ne mogu utjecati.

Članci 42. do 45. Konačnog prijedloga zakona vrše manje tehničke izmjene članaka 103., 120., 127. i 128.

Članak 46. Konačnog prijedloga zakona u članku 131.b dodaje točke 9. i 10. kojima se propisuju dodatne mjere opreza: zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe te udaljenje iz doma, u skladu s izmjenama domaćeg kaznenog procesnog zakonodavstva.

Članci 47. do 50. Konačnog prijedloga zakona vrše manje tehničke izmjene članaka 131.e, 131.f, 131.m i 131.o.

Članak 51. Konačnog prijedloga zakona uvodi novu Glavu VIII.b „Europski nalog za zaštitu“ i članke 131.t do 131.a.i u postojeći Zakon. Time se uređuje novi oblik pravosudne suradnje - europski nalog za zaštitu, propisan Direktivom 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (u daljnjem tekstu: „Direktiva“). Direktiva propisuje pretpostavke za uzajamno priznanje i izvršenje zaštitnih mjera izrečenih u drugoj državi članici, nadzor nad njihovim izvršavanjem i odnos ovog oblika pravosudne suradnje s postojećim oblicima koji su prethodno implementirani u hrvatsko zakonodavstvo.

Članak 131.t uređuje područje primjene odredaba ove Glave, koja se odnosi na uzajamno priznanje, izvršenje i prosljeđivanje europskih naloga za zaštitu.

Članak 131.u uređuje postupak zaprimanja europskog naloga za zaštitu u svrhu izvršenja zaštitnih mjera te postupak priznanja u skladu s člankom 3., člankom 9. i člankom 15. Direktive.

Članak 131.v uređuje donošenje rješenje o priznanju europskog naloga za zaštitu i mjere koje ono sadrži te obavještanje države izdavanja i osoba koje sudjeluju u postupku po europskom nalogu za zaštitu u skladu s člankom 9. i člankom 11. Direktive.

Članak 131.z uređuje osnove za odbijanje priznanja europskog naloga za zaštitu te obavještanje države izdavanja i osoba koje sudjeluju u postupku po europskom nalogu za zaštitu

Članak 131.a.a uređuje pravo na žalbu protiv rješenja o priznanju europskog naloga za zaštitu i postupanje po istom, u skladu s člankom 11. Direktive.

Članak 131.a.b uređuje postupak i nadležnost za izvršavanje europskog naloga za zaštitu te obavezu obavještanja države izdavanja ili države nadzora o kršenju mjera izrečenih na temelju europskog naloga za zaštitu u skladu s člankom 11. i člankom 12. Direktive.

Članak 131.a.c propisuje posljedice povlačenja odnosno izmjene europskog naloga za zaštitu te postupanje nadležnog županijskog suda u tim slučajevima u skladu s člankom 13. Direktive.

Članak 131.a.d propisuje razloge na temelju kojih će nadležni županijski sud ukinuti mjere izrečene na temelju europskog naloga za zaštitu te obvezu obavještanja države izdavanja odnosno zaštićene osobe, u skladu s člankom 14. Direktive.

Članak 131.a.e uređuje uvjete, nadležnost i postupak izdavanja europskog naloga za zaštitu te pravo na žalbu protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje europskog naloga za zaštitu u skladu s člankom 6. Direktive.

Članak 131.a.f uređuje da se europski nalog za zaštitu izdaje na propisanom obrascu koji je sastavni dio ovog Zakona te propisuje njegov obvezni sadržaj, u skladu s člankom 7. Direktive.

Članak 131.a.g uređuje postupanje nadležnog suda u slučaju ukidanja, produljenja ili izmjene mjera opreza odnosno posebnih obveza određenih protiv osobe koja uzrokuje opasnost te postupanje u slučaju kada je država nadzora, postupajući u skladu s Glavom VIII donijela naknadne odluke, u skladu s člankom 13. Direktive.

Članak 131.a.h propisuje uzajamno savjetovanje između nadležnih tijela države izdavanja i države izvršenja u cilju učinkovite i neometane primjene ovog oblika pravosudne suradnje, u skladu s člankom 16. Direktive.

Članak 131.a.i propisuje nadležnost ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa za prikupljanje podataka o broju podnesenih, izdanih i priznatih europskih naloga za zaštitu.

Članak 52. Konačnog prijedloga zakona mijenja članak 132. kojim se propisuje podredna primjena propisa iz područja kaznenog procesnog prava te se uvodi Zakon o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem i Prekršajni zakon koji se primjenjuju kod određenih oblika pravosudne suradnje koji reguliraju ovo pravno područje.

Članak 53. Konačnog prijedloga zakona regulira primjenu Zakona u odnosu na postupke koji su u tijeku na dan stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona te propisuje da će se na postupke koji su u tijeku primjenjivati tekst Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/2010, 81/2013 i 124/2013).

Članak 54. Konačnog prijedloga zakona određuje da ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od objave u Narodnim novinama.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske. Sredstva za navedene namjene planirana su i osigurana u proračunu u sklopu aktivnosti redovnog poslovanja Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih sudova i županijskih državnih odvjetništava.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je bio na prvom čitanju u Hrvatskome saboru u Konačnom prijedlogu zakona izvršene su promjene koje su posljedica uvažavanja prijedloga i mišljenja nadležnih tijela i stručne javnosti.

Temeljem prihvaćenih primjedbi i radi nomotehničke i jezične usklađenosti teksta predlagatelj je izvršio sljedeće izmjene:

Prosljeđivanje odluka domaćih tijela Članak 6.

U članku 7. stavku 3. podstavak 2. potrebne dopune i izmjene teksta izvršene su na način da se podstavak u cijelosti mijenja, a isključivo radi preglednosti i jasnoće.

Troškovi Članak 8.

U članku 13. stavku 4. potrebne dopune i izmjene teksta izvršene su na način da se preciznije definira da će troškove premještaja osuđenika snositi država izdavanja.

Posebni uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga Članak 13.

Temeljem primjedbe Vrhovnog suda Republike Hrvatske članku 22. stavku 4. potrebne dopune i izmjene teksta izvršene su na način da je brisana rečenica: „Ukoliko u tom roku strano nadležno tijelo ne dostavi odgovarajuću dokumentaciju sud će izvršiti europski uhidbeni nalog.“.

Postupak pred sucem istrage Članak 16.

Temeljem primjedbe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u članku 24.a stavku 2. potrebne dopune i izmjene teksta izvršene su na način da se stavak u cijelosti mijenja radi jasnoće i ujednačenosti teksta.

Postupak pred izvanraspravnim vijećem**Članak 17.**

U članku 24.b potrebne dopune i izmjene teksta izvršene su na način da se članak u se cijelosti mijenja, a isključivo radi preglednosti i jasnoće. Temeljem primjedbe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske izmijenjen je stavak 1. ovog članka radi usklađenja s domaćim kaznenoprocenim pravom.

Predaja tražene osobe**Članak 22.**

Temeljem primjedbe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u članku 35. potrebne dopune i izmjene teksta izvršene su na način da se mijenja izričaj stavka 5. radi pravilnog tumačenja i primjene zakonske odredbe.

Priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni**Članak 35.**

Temeljem primjedbe Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora izvršena je nomotehnička izmjena ovog članka na način da se radi o dodavanju članka 78.a s naslovom iznad njega, jer je članak 79. prethodnom novelom brisan.

Razlozi za odbijanje i priznanje izvršenja**Članak 36.**

U članku 80. stavku 1. točki 3. pojam kazneno djelo zamijenjen je pojmom kažnjivo djelo, a obzirom da se priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni primjenjuje i na prekršaje.

Obavješćavanje nadležnog tijela države izdavanja**Članak 37.**

U članku 84. riječi „Sud iz članka 5. stavka 1. podstavak 4. ovog Zakona“ zamijenjene su riječima „Ministarstvo pravosuđa“, o obzirom da je ovim izmjenama i dopunama Zakona Ministarstvo pravosuđa određeno kao nadležno tijelo za zaprimanje odluka o novčanim kaznama.

Prosljeđivanje odluke o novčanim kaznama**Članak 38.**

U članku 87. stavku 1. potrebne dopune i izmjene teksta izvršene su na način da se navedeni stavak u cijelosti mijenja, a isključivo radi preglednosti i jasnoće.

Priznanje presude i izvršenje kazne**Članak 40.**

U članku 91. dodan je novi stavak 8. u svrhu usklađivanja s domaćim kaznenopravnim zakonodavstvom i ujednačenog postupanja u postupku priznanja i izvršenja strane presude s postupanjem u okviru domaćeg kaznenog postupka.

**Razlozi za odbijanje priznanja europskog naloga za zaštitu
Članak 51.**

Temeljem primjedbe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u članku 131.z stavak 2. točka 2. uočena je omaška te je kao razlog za fakultativno odbijanje priznanja europskog naloga za zaštitu propisano nastupanje zastare prema domaćem pravu.

**V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU BILI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA,
A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO**

U odnosu na raspravu u Hrvatskome saboru i saborskim odborima, nije bilo primjedbi koje predlagatelj nije prihvatio.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:

1. europski uhidbeni nalog i postupak predaje,
2. nalog za osiguranje imovine ili dokaza,
3. europski nalog za pribavljanje dokaza,
4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije,
8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza.

(2) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeći pravni akti Europske unije:

- Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18. 7. 2002.),
- Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2. 8. 2003.),
- Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.),
- Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 81, 27. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 27. 11. 2008.)
- Okvirna odluka Vijeća 2008/978/PUP od 18. prosinca 2008. o europskim nalogima za pribavljanje predmeta, dokumentacije i podataka za korištenje u kaznenim postupcima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjenama i dopunama Okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih povodom suđenja u odsutnosti (SL 2009 L 81, 26. 3. 2009.),

- Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6. 3. 2002.) kako je posljednji put izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4. 6. 2009.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11. 11. 2009.),
- Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.).

Značenje izraza u ovom Zakonu

Članak 2.

Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. država izdavanja – je država članica Europske unije u kojoj je izdan nalog ili donesena odluka iz članka 1. ovog Zakona;
2. država izvršenja – je država članica Europske unije kojoj je radi izvršenja prosljeđen nalog ili druga odluka iz članka 1. ovog Zakona;
3. država članica – je država članica Europske unije;
4. treća država – je država koja nije članica Europske unije;
5. Eurojust – je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano Odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unapređenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala;
6. Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EPMKS) – je mreža osoba za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom odlukom Vijeća o osnivanju Europske pravosudne mreže od 29. lipnja 1998., sa svrhom poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima;
7. Schengenski informacijski sustav (SIS) – je informacijski sustav za unošenje i razmjenu podataka između država članica šengenskog provedbenog sporazuma;
8. europski uhiđbeni nalog – je nalog nadležnog pravosudnog tijela države članice za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;
9. nalog za osiguranje imovine ili dokaza – je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice, donesena u kaznenom postupku u cilju sprječavanja uništenja, izmjene, uklanjanja, prenošenja ili prodaje:
 - a) imovine pribavljene kažnjivim djelima, sa svrhom onemogućavanja neosnovanog bogaćenja,
 - b) predmeta koji je bio namijenjen ili upotrijebljen za počinjenje kažnjivog djela ili je nastao počinjenjem kažnjivog djela,
 - c) predmeta, dokumenata i isprava koji mogu poslužiti u dokazne svrhe;
10. europski nalog za pribavljanje dokaza – je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice izdana sa svrhom pribavljanja predmeta, dokumenata i podataka koja je izdana u:
 - a) kaznenim postupcima pravosudnih tijela, ili postupcima koji će biti pokrenuti pred tim tijelima, zbog kaznenog djela prema nacionalnom zakonodavstvu države izdavanja,
 - b) postupcima pred upravnim tijelima zbog djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje nacionalnog prava, i kad odluka tih tijela može dovesti do postupka pred kaznenim sudom,
 - c) u postupcima pravosudnih tijela u vezi s djelima kažnjivim prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenja zakona, i kad odluka može dovesti do daljnjih postupaka pred kaznenim sudom,

d) u vezi s gore navedenim postupcima koji se odnose na kaznena djela ili prekršaje za koje se može pozvati pravnu osobu na odgovornost ili je kazniti u državi izdavanja;

11. nalog za oduzimanje imovine ili predmeta – je pravomoćna sudska odluka ili mjera kojom se trajno oduzima imovina ili predmet nakon provedenog sudskog postupka zbog počinjenog kažnjivog djela;

12. imovina – uključuje svu materijalnu i nematerijalnu imovinu, pokretnine i nekretnine kao i isprave ili sredstva kojima se dokazuje pravo na imovinu ili udjel u imovini za koju je sud države izdavanja utvrdio da predstavlja:

a) imovinsku korist od kažnjivog djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. ovog Zakona, ili u cijelosti ili jednom njezinom dijelu protuvrijednost te koristi,

b) predmet koji je namijenjen, upotrijebljen ili nastao počinjenjem kažnjivog djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. i članka 113. stavka 1. ovog Zakona;

13. predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine – definiraju se u skladu s domaćim pravom koje uređuje zaštitu i očuvanje kulturnih dobara;

14. dokaz – označava predmete, dokumente ili podatke koji se mogu koristiti u dokazne svrhe u postupku zbog kažnjivih djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. i članka 113. stavka 1. ovog Zakona;

15. odluka o novčanoj kazni – je pravomoćna odluka kojom je fizičkoj ili pravnoj osobi naloženo plaćanje novčane kazne, koju je donio:

a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,

b) nadležno tijelo države izdavanja koje je izreklo novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

c) nadležno tijelo države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje nacionalnog prava i kažnjive su u skladu s tim pravom u državi izdavanja, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

d) kazneni sud povodom pravnog lijeka podnesenog na odluku nadležnog tijela države izdavanja;

16. novčana kazna – znači obvezu plaćanja:

a) novčanog iznosa utvrđenog kao sankcija odlukom iz točke 15. ovog članka,

b) naknade štete određene oštećeniku u kaznenom postupku odlukom iz točke 15. ovog članka,

c) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka iz točke 15. ovog članka,

d) novčanog iznosa utvrđenog odlukom iz točke 15. ovog članka, u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama kaznenih djela;

17. presuda – je pravomoćna odluka suda države članice kojom je nakon provedenog kaznenog postupka utvrđeno da je fizička osoba počinila kazneno djelo te joj je izrečena:

a) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,

b) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, u slučaju kada je odobren uvjetni otpust s izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacijskim mjerama,

c) uvjetna osuda,

d) pridržaj izricanja kazne,

e) alternativna sankcija;

18. uvjetna osuda – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,

čije se izvršenje djelomično ili u cijelosti odgađa pod uvjetom izvršenja jedne ili više naloženih probacijskih mjera;

19. pridržaj izricanja kazne – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom se izricanje kazne uvjetno odgađa uz nalog izvršenja jedne ili više probacijskih mjera, odnosno kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacijskih mjera u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode;

20. alternativna sankcija – je sankcija različita od kazne zatvora, mjere koja uključuje oduzimanje slobode i novčane kazne, kojom se nalažu dužnosti ili obveze;

21. probacijska odluka – je presuda ili konačna odluka nadležnog tijela države izdavanja temeljena na presudi kojom se:

a) odobrava uvjetni otpust,

b) izriču probacijske mjere;

22. uvjetni otpust – je konačnom odlukom nadležnog tijela odobren ili na odredbama nacionalnog prava temeljen, prijevremeni otpust osuđene osobe nakon odsluženja dijela kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, uz izricanje jedne ili više probacijskih mjera;

23. probacijska mjera – je dužnost ili obveza fizičkoj osobi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavanja u skladu sa svojim pravom, uz uvjetnu osudu, pridržaj izricanja kazne ili uvjetni otpust;

24. fiskalna djela – su djela koja uključuju povredu propisa koji se odnose na poreze, pristojbe, carine ili mijenjanje valute,

25) odluka o mjerama opreza – je izvršna odluka nadležnog tijela države izdavanja donesena u kaznenom postupku na temelju njezina nacionalnog prava, kojom je fizičkoj osobi kao zamjena istražnom zatvoru određena jedna ili više mjera opreza;

26) mjere opreza – su obveze naložene fizičkoj osobi kao zamjena za istražni zatvor, na temelju mjerodavnog prava u propisanom postupku države izdavanja;

27) nacionalni S.I.Re.N.E. ured – ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova koja je središnje tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija vezanih uz upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava.

Nadležna tijela za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela

Članak 5.

(1) Za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nadležni su:

– u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje je osoba na koju se nalog odnosi zatečena odnosno gdje ima prebivalište ili boravište;

– u odnosu na točke 2. i 3. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina, predmeti ili dokazi nalaze;

– u odnosu na točku 4. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina ili predmeti nalaze, odnosno gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;

– u odnosu na točku 5. županijski sudovi prema mjestu gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;

– u odnosu na točke 6. i 7. županijski sudovi prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a podredno prema prebivalištu ili boravištu osuđenikove obitelji;

– u odnosu na točku 8. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak.

(2) Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu nadležno je za zaprimanje europskog uhiđenog naloga ako nije poznato gdje se tražena osoba nalazi i odluke o mjerama opreza ako

osoba na koju se odluka odnosi nema prebivalište ili boravište niti boravak u Republici Hrvatskoj.

(3) Ako nadležnost županijskog suda iz stavka 1. podstavka 5. do 8. nije moguće utvrditi za zaprimanje odluka nadležan je Županijski sud u Zagrebu.

(4) U slučaju da domaće pravosudno tijelo zaprimi koju od odluka pravosudne suradnje za čije zaprimanje i poduzimanje mjera ili radnji potrebnih za njezino izvršenje nije nadležno, proslijedit će je nadležnom sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona te o tome odmah i neposredno obavijestiti pravosudno tijelo države izdavanja.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. ovog Zakona.

Domaća tijela nadležna za donošenje odluka koje se izvršavaju putem pravosudne suradnje

Članak 6.

Europski uhidbeni nalog, nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza, odluku o oduzimanju imovine ili predmeta, odluku o mjerama opreza, presudu kojom je izrečena novčana kazna, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode, presudu ili odluku kojom su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije, donose domaća tijela nadležna prema domaćem pravu i u skladu s tim pravom.

Prosljeđivanje odluka domaćih tijela

Članak 7.

(1) Županijska državna odvjetništva prosljeđuju nadležnom tijelu države izvršenja europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza koje su, na propisanom obrascu, sami izdali kao i one koje su izdala općinska državna odvjetništva na području njihove mjesne nadležnosti.

(2) Europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza na propisanom obrascu domaći sudovi dostavljaju neposredno nadležnom tijelu države izvršenja.

(3) Za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke te za njihovo prosljeđivanje nadležni su:

- Državno odvjetništvo Republike Hrvatske za odluke iz članka 1. točke 2. ovog Zakona te u odnosu na članak 1. točku 4. ako se radi o odluci o oduzimanju imovine, kao i u odnosu na odluke iz članka 1. točaka 7. i 8. ako je te odluke donio državni odvjetnik,
- županijski sudovi u odnosu na odluke iz članka 1. točaka 5., 6., 7. i 8., za odluke koje su sami donijeli, kao i za odluke općinskih sudova s područja svoje mjesne nadležnosti.

Nacionalni koordinativni sustav Eurojusta

Članak 12.f.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će odrediti:

- nacionalnog predstavnika za Eurojust za terorizam,
- nacionalnog predstavnika za Europsku pravosudnu mrežu u kaznenim stvarima,
- nacionalne kontakt-osobe za mrežu za zajedničke istražne timove osnovanu Odlukom Vijeća 2002/494/PUP,
- nacionalne kontakt-osobe za mrežu za Europsku mrežu za osobe odgovorne za genocid, zločin protiv čovječnosti i ratne zločine,

– nacionalne kontakt-osobe na temelju Odluke Vijeća 2007/845/PUP o suradnji između ureda za povrat imovine država članica u području traganja i otkrivanja imovinske koristi pribavljene kaznenim djelom,

– nacionalne kontakt-osobe za mrežu protiv korupcije osnovanu na temelju Odluke Vijeća 2008/852/PUP.

(2) Osobe navedene u stavku 1. ovog članka čine nacionalni koordinativni sustav Eurojusta osnovan u svrhu koordinacije rada navedenih kontakt-osoba.

Troškovi Članak 13.

(1) Troškovi izvršenja odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nastali na području Republike Hrvatske padaju na teret državnog proračuna Republike Hrvatske. Sve ostale troškove snosi država izdavanja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a na prijedlog nadležnog pravosudnog tijela iz članka 7. ovog Zakona, ako je prilikom izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta Republika Hrvatska imala troškove koje smatra velikim ili izvanrednim, može državi izdavanja te odluke predložiti podjelu troškova uz njihovu detaljnu specifikaciju.

(3) Ako domaće tijelo zaprimi zahtjev u smislu stavka 2. ovog članka od države izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koju je izdao domaći sud, prosljedit će ga ministarstvu nadležnom za financije na nadležni postupak.

(4) Troškove premještaja osobe u svrhu izvršavanja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode snosi država članica koja je donijela presudu.

Naknada štete nastale izvršavanjem naloga Članak 15.

(1) Ako je uslijed izvršenja naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koje je izdalo domaće pravosudno tijelo, država izvršavanja na temelju obveze prema svom nacionalnom pravu nadoknadila nekoj od osoba iz članka 14. stavka 1. ovog Zakona štetu prouzročenu izvršenjem tih odluka, Republika Hrvatska će, neovisno o tome jesu li te osobe u Republici Hrvatskoj podnijele zahtjev iz članka 14. stavka 5. ovog Zakona, nadoknaditi svaki iznos isplaćen po osnovi odgovornosti za štetu u državi izvršavanja, osim ako, i u mjeri u kojoj su šteta ili kakav njezin dio prouzročeni isključivo postupanjem te države.

(2) Odredbom stavka 1. ovog članka ne isključuje se primjena domaćeg prava o naknadi štete fizičkim ili pravnim osobama.

Glava II. EUROPSKI UHIDBENI NALOG

Područje primjene Članak 17.

(1) Europski uhidbeni nalog, osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležno domaće tijelo može izdati i za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda na kaznu zatvora u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

(2) Nadležno tijelo će izdati europski uhidbeni nalog u svrhu kaznenog progona ako je protiv osobe na koju se taj nalog odnosi rješenjem određen istražni zatvor.

Posebnosti u zaprimanju i prosljeđivanju europskog uhidbenog naloga
Članak 19.

- (1) Osim na način predviđen u članku 5. ovog Zakona, europski uhidbeni nalog se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.
- (2) Nadležno tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog odaslat će posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda upozorenje putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS) da potražuje određenu osobu radi izvršavanja europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se ta osoba nalazi.
- (3) Takvo upozorenje popraćeno podacima navedenim u članku 18. ovog Zakona ima isti učinak kao europski uhidbeni nalog.
- (4) Ako ne postoji mogućnost pristupa Schengenskom informacijskom sustavu posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda nadležno tijelo može zaprimiti i proslijediti europski uhidbeni nalog putem INTERPOL-a.

Razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga
Članak 20.

- (1) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će izvršiti europski uhidbeni nalog za djelo za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od barem jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, pod uvjetom da to djelo sadrži bitna obilježja kaznenog djela i prema domaćem pravu, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.
- (2) Sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga:
 1. ako je europski uhidbeni nalog izdan za djelo koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,
 2. ako je sud obaviješten da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u nekoj od država članica za isto djelo pod uvjetom da je kaznena sankcija izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,
 3. ako tražena osoba u trenutku počinjenja kaznenog djela nije navršila 14 godina života,
 4. ako djelo iz članka 17. stavka 2. ovog Zakona na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem zakonu. Za fiskalna djela izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,
 5. ako se u Republici Hrvatskoj protiv osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog vodi kazneni postupak zbog istog djela zbog kojeg je nalog izdan, osim ako su se državni odvjetnik i nadležno tijelo države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi pravosudno tijelo države izdavanja,
 6. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog jer je osumnjičenik ispunio obveze koje su mu naložene kao uvjet za nepokretanje postupka,
 7. ako je prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznenopravne sankcije, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava,
 8. ako je sud zaprimio obavijest da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istog djela, a sankcija je izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda.

Posebni uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga
Članak 22.

- (1) Ako je predmet europskog uhidbenog naloga djelo za koje se može izreći kazna doživotnog zatvora ili mjera doživotnog oduzimanja slobode, sud može njegovo izvršenje uvjetovati:
1. postojanjem zakonom propisane mogućnosti preispitivanja izrečene kazne ili mjere na zahtjev osuđenika ili po službenoj dužnosti najkasnije 20 godina od izricanja sankcije, u državi izdavanja,
 2. pravom osuđenika da zatraži pomilovanje od daljnjeg izvršavanja kazne ili mjere na temelju prava ili sudske prakse u državi izdavanja.
- (2) Brisani.

Predaja vlastitih državljana
Članak 22.a

- (1) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu vođenja kaznenog postupka, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske koji ima prebivalište na njezinu području, sud će predaju osobe uvjetovati njezinim vraćanjem u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja, ako je osoba pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.
- (2) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske koja ima prebivalište na njezinu području i suglasila se s izdržavanjem kazne u Republici Hrvatskoj, sud će odgoditi odlučivanje o europskom uhidbenom nalogu. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud će od države izdavanja naloga zatražiti dokumentaciju. Nakon pravomoćnosti odluke o preuzimanju izvršenja strane sankcije, sud će odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga.

Pokretanje postupka izvršavanja europskog uhidbenog naloga
Članak 23.

- (1) Policija može u skladu sa svojim ovlastima na temelju zakona kojim se uređuje policijsko postupanje uhititi osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog i predati je pritvorskom nadzorniku. Presliku Europskog uhidbenog naloga ili upozorenje iz Schengenskog informacijskog sustava i njegov prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona dostavit će nadležnom županijskom državnom odvjetniku.
- (2) Nakon što primi obavijest od pritvorskog nadzornika o pritvaranju, državni odvjetnik će ispitati uhićenika te će, ako ne odredi mjere opreza, naložiti policiji da ga u roku od 48 sati od trenutka uhićenja dovede nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i pokretanja postupka predaje.
- (3) Kad nadležno županijsko državno odvjetništvo neposredno zaprimi europski uhidbeni nalog, provjerit će sadrži li sve podatke u smislu članka 18. ovog Zakona. Ako je nalog nepotpun ili mu nije priložen prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona, državno odvjetništvo će tijelu koje je izdalo europski uhidbeni nalog odrediti primjereni rok, ne dulji od sedam radnih dana, za dostavu prijevoda, odnosno dodatnih podataka potrebnih za izvršenje europskog uhidbenog naloga.
- (4) Dokumentaciju iz stavka 3. ovog članka državni odvjetnik će dostaviti županijskom sudu na nadležno postupanje.
- (5) U postupku pred sudom pokrenutog na temelju europskog uhidbenog naloga državu izdavanja naloga zastupa nadležni državni odvjetnik.

Postupak pred sucem istrage
Članak 24.a

- (1) Na prijedlog državnog odvjetnika sudac istrage će u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga zakazati ročište za odluku o istražnom zatvoru u skladu s domaćim pravom.
- (2) Ako je osoba na koju se odnosi europski uhidbeni nalog na zapisnik kod državnog odvjetnika dala pristanak na predaju, sudac istrage, nakon što utvrdi da je pristanak na predaju dan u skladu s člankom 27. ovog Zakona, donijet će rješenje u smislu članka 28. ovog Zakona.
- (3) O vremenu održavanja ročišta za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage obavijestit će stranke.

Postupak pred izvanraspravnim vijećem
Članak 24.b

- (1) Nakon određivanja istražnog zatvora, ako osoba na koju se europski uhidbeni nalog odnosi nije pristala na predaju, dokumentaciju iz članka 23. stavka 4. ovog Zakona sudac istrage dostavit će izvanraspravnom vijeću nadležnog županijskog suda.
- (2) Po primitku dokumentacije predsjednik izvanraspravnog vijeća će odrediti održavanje sjednice vijeća u roku od osam dana, ako se tražena osoba nalazi u istražnom zatvoru.
- (3) Na sjednicu će biti pozvani državni odvjetnik, tražena osoba i njezin branitelj ako ga ima te tumač ako je potrebno. Tražena osoba može prije održavanja sjednice izjaviti da pristaje na predaju i zatražiti da to bude zabilježeno u zapisnik. U tom slučaju vijeće će donijeti rješenje iz članka 28. ovog Zakona.
- (4) Predsjednik vijeća će na početku sjednice provjeriti je li tražena osoba primila i razumjela pouku o pravima, a ako nije, naložit će državnom odvjetniku da joj uruči pouku o pravima.
- (5) Državni odvjetnik će navesti osnovu za izdavanje europskog uhidbenog naloga, kazneno djelo na kojem je nalog utemeljen, kao i razloge za njegovo izdavanje te će predložiti priznavanje i izvršenje tog naloga. Također će se državni odvjetnik očitovati o daljnjoj osnovanosti istražnog zatvora ili mjera opreza ako su bile naložene traženoj osobi.
- (6) Tražena osoba i njezin branitelj očitovat će se na navode iz europskog uhidbenog naloga i navesti razloge protivljenju predaji, a mogu ukazati na postojanje razloga za odbijanje predaje iz članaka 20. i 21. ovog Zakona, kao i na dokaze kojima potkrepljuju svoje navode. Tražena osoba može na sjednici izvanraspravnog vijeća pristati na predaju te će vijeće postupiti na način propisan stavkom 3. ovog članka.
- (7) Ako je potrebno pribaviti i dostaviti dokaze na koje su stranke ukazale na sjednici vijeća, predsjednik vijeća odgodit će sjednicu i odmah odrediti novu, ne kasnije od deset radnih dana. Ako stranke nisu predložile dostavu dokaza, predsjednik vijeća zaključit će sjednicu, nakon čega će se vijeće povući na vijećanje i odluku o istražnom zatvoru i predaji tražene osobe.

Rješenje o predaji s pristankom
Članak 28.

- (1) Ako tražena osoba pristane na predaju državi izdavanja, sudac nadležnog suda mora bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od pristanka donijeti rješenje kojim se odobrava predaja, ako ne postoje razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga iz članaka 20. i 21. ovog Zakona.
- (2) Rješenje kojim se odobrava predaja sadrži sljedeće podatke:
 1. ime, prezime, datum i mjesto rođenja te državljanstvo tražene osobe,
 2. državu članicu kojoj se predaje tražena osoba,
 3. opis djela za koje se izvršava predaja,

4. navod da je tražena osoba pristala na predaju,
 5. ako se tražena osoba odrekla primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona, navod o tome,
 6. ako se tražena osoba nije odrekla primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona, rješenje mora sadržavati navod da se bez dopuštenja Republike Hrvatske, za djela počinjenja prije predaje tražena osoba, ne smije:
 - a) kazнено goniti niti se protiv nje smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja,
 - b) biti predana drugoj državi članici radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora,
 - c) izručiti trećoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora.
- (3) Rješenje iz stavka 2. ovog članka dostavlja se traženoj osobi, branitelju i državnom odvjetniku koji imaju pravo uložiti žalbu u roku od tri dana. O žalbi odlučuje izvanraspravno vijeće istog suda u roku od tri dana.

Obavješćavanje o odluci Članak 31.

- (1) Sud će bez odgode obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o pravomoćnosti odluke kojom je odobrena predaja tražene osobe.
- (2) Prilikom predaje tražene osobe državi izdavanja predat će se podaci o vrsti i trajanju mjera iz članka 26. ovog Zakona.

Rokovi za donošenje odluke o predaji tražene osobe Članak 32.

- (1) Postupak radi predaje tražene osobe je hitan.
- (2) Ako tražena osoba nije pristala na predaju, o njezinoj predaji mora biti odlučeno u roku od šezdeset dana od uhićenja ili prvog ispitivanja.
- (3) Ako se o predaji ne može odlučiti u rokovima iz stavka 2. i 3. ovog članka, sud će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog i navesti razloge za prekoračenje rokova. U tom slučaju o predaji tražene osobe mora biti odlučeno u daljnjem roku od trideset dana.
- (4) Ako se zbog iznimnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti niti u roku iz stavka 4. ovoga članka, sud će o tome obavijestiti Eurojust i navesti razloge za prekoračenje roka.
- (5) Ako neka od država članica višekratno prekoračuje rokove za izvršavanje europskih uhiđenih naloga domaćih nadležnih tijela, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će o tome obavijestiti Vijeće Europske unije.

Predaja tražene osobe Članak 35.

- (1) Po pravomoćnosti rješenja o predaji, sud će bez odgode naložiti predaju tražene osobe. Rješenje o predaji izvršava ministarstvo nadležno za unutarnje poslove, koje će s nadležnim tijelima države izdavanja dogovoriti način, vrijeme i mjesto predaje. Predaja mora biti izvršena bez odgode, a najkasnije u roku od deset dana po pravomoćnosti rješenja o predaji.
- (2) Ako zbog okolnosti na koje Republika Hrvatska ne može utjecati predaja nije moguća u roku iz stavka 1. ovog članka, o tome će sud ili ministarstvo nadležno za unutarnje poslove obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja. Novi način, vrijeme i mjesto predaje dogovorit će se u daljnjem roku od deset dana.
- (3) Iznimno, sud može predaju tražene osobe privremeno odgoditi zbog postojanja ozbiljnih humanitarnih razloga poput opasnosti od očitog ugrožavanja života ili zdravlja tražene osobe. Sud će o ovim okolnostima odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog. Predaja tražene osobe

bit će izvršena čim prestanu razlozi za odgodu. Novi način, vrijeme i mjesto predaje dogovorit će se u daljnjem roku od deset dana od prestanka razloga za odgodu.

(4) Ako se tražena osoba po proteku rokova iz prethodnih stavaka još uvijek nalazi u istražnom zatvoru radi predaje, sud će ukinuti mjeru istražnog zatvora radi predaje i pustiti traženu osobu na slobodu. Njezino puštanje na slobodu ne isključuje mogućnost naknadne predaje tijelu koje je izdalo nalog.

Postupak davanja suglasnosti Članak 41.

(1) Sud koji je donio rješenje o predaji određene osobe na temelju europskog uhiđenog naloga nadležan je za odlučivanje o zahtjevu za davanje suglasnosti državi izdavanja:

a) za vođenje kaznenog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode protiv predane osobe zbog djela koje nije bilo obuhvaćeno nalogom a počinjeno je prije predaje,

b) za predaju te osobe drugoj državi članici zbog djela počinjenog prije predaje,

c) za izručenje trećoj državi zbog djela počinjenog prije predaje.

(2) O zahtjevu iz stavka 1. ovog članka bez prethodnog ispitivanja osobe odlučuje izvanraspravno vijeće nadležnog suda u roku koji ne može biti dulji od 30 dana od dana primitka zahtjeva, primjenom odredbi ove glave Zakona.

(3) Protiv ove odluke ne može se podnijeti žalba.

Glava III. NALOG ZA OSIGURANJE IMOVINE ILI DOKAZA

Područje primjene naloga za osiguranje imovine ili dokaza Članak 43.

(1) Nadležni sud iz članka 7. stavka 2. ovog Zakona priznat će i izvršiti nalog za osiguranje imovine ili dokaza države izdavanja u svrhu:

1. osiguranja dokaza

2. omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine.

(2) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će priznati i izvršiti nalog za osiguranje imovine ili dokaza izdanog u svrhu iz stavka 1. ovog članka za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.

Priznanje i neposredno izvršenje naloga Članak 45.

(1) Nadležni sud iz članka 7. stavka 2. ovog Zakona će, po primitku naloga za osiguranje imovine ili dokaza dostavljenog u skladu sa člankom 8. ovog Zakona, odmah poduzeti mjere potrebne za njegovo neposredno izvršenje kao da je riječ o domaćem nalogu, osim ako iz nekog od razloga iz članka 47. i 48. ovog Zakona odbije ili odgodi izvršenje naloga.

(2) Prilikom izvršenja naloga za osiguranje imovine ili dokaza sud će, na izričiti zahtjev tijela koje je izdalo nalog, u cilju osiguranja valjanosti dokaza kojeg osigurava, postupiti na način kako je to zatraženo nalogom, ako takvo postupanje nije u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg prava.

(3) O izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza sud će odmah dostaviti izvješće tijelu koje je izdalo nalog posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Dodatne mjere osiguranja potrebne za izvršenje naloga za osiguranje imovine i dokaza poduzimaju se u skladu s domaćim pravom.

(5) Sud će o nalogu za osiguranje imovine ili dokaza odlučiti u najkraćem roku, a kad god je to moguće u roku od 24 sata od primitka naloga, te odluku odmah dostaviti tijelu koje je izdalo nalog.

Trajanje osiguranja

Članak 46.

(1) Imovina i dokazi ostaju osigurani do njihovog prijenosa na temelju zahtjeva države izdavanja u smislu odredbe članka 49. ovog Zakona.

(2) Sud može, na temelju domaćeg prava, cijeneći okolnosti slučaja i zahtjeve države izdavanja, odrediti uvjete radi ograničenja trajanja osiguranja. Ako tako određeni uvjeti mogu prouzročiti ukidanje mjera, sud će o tome odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog radi njegovog očitovanja.

(3) Po primitku obavijesti tijela koje je izdalo nalog o ukidanju naloga za osiguranje imovine ili dokaza, sud će odmah ukinuti mjere određene u svrhu osiguranja.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga

Članak 47.

(1) Sud će odbiti priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako:

1. potvrda u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona nije izdana, nije potpuna ili očito nije u skladu s nalogom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana, dostavila dopunu, odnosno ispravak,

2. nesumnjivo utvrdi, iz podataka navedenih u potvrdi za kazneno djelo iz naloga, da bi predaja imovine ili predmeta u smislu odredbe članka 49. ovog Zakona, značila povredu načela ne bis in idem,

3. djelo iz članka 43. stavka 2. ovog Zakona za koje je izdan nalog, ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.

(2) Sud može odbiti priznanje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako izvršenje naloga sprječava imunitet ili povlastica.

(3) U slučaju iz stavka 1. točke 1. ovog članka, sud će:

1. odrediti rok, ne duži od sedam radnih dana, za dostavu potvrde ili dopunu odnosno ispravak potvrde u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona,

2. u zamjenu za potvrdu prihvatiti ispravu iste važnosti, ili

3. izvršiti nalog ako zaprimljene informacije smatra dostatnim za svoje postupanje.

(4) Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odluci kojom je odbijeno priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(5) Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog da su imovina ili dokazi nestali, uništeni ili ih nije bilo moguće pronaći na mjestu navedenom u potvrdi, a niti nakon razmjene podataka s državom izdavanja nije bilo moguće utvrditi gdje se nalaze, zbog čega nalog za osiguranje imovine ili dokaza nije moguće izvršiti.

Razlozi za odgodu izvršenja naloga
Članak 48.

(1) Sud može odgoditi izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza:

1. ako bi izvršenje naloga moglo ugroziti istragu koja je u tijeku pred nadležnim domaćim tijelom i to za ono vrijeme u kojem su imovina ili dokazi iz naloga nužni za provođenje te istrage,

2. ako su imovina ili dokazi iz naloga već osigurani nalogom tijekom kaznenog postupka pred domaćim pravosudnim tijelom, do ukidanja tog naloga,

3. ako je nalog izdan u cilju omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine, a ta je imovina već osigurana u postupku pred domaćim tijelom, do ukidanja tog naloga, a nakon toga će izvršiti nalog dajući mu prednost pred eventualnim budućim nalozima domaćih tijela.

(2) Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odgodi izvršenja naloga za osiguranje imovine ili dokaza, uključujući razloge odgode i, ako je moguće, očekivano trajanje odgode, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(3) Po prestanku razloga za odgodu, sud će odmah poduzeti potrebne mjere za izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 2. ovog članka.

(4) Sud će obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o mogućoj primjeni dodatnih mjera osiguranja imovine ili dokaza iz naloga.

GLAVA IV. EUROPSKI NALOG ZA PRIBAVLJANJE DOKAZA

Izdavanje europskog naloga za pribavljanje dokaza
Članak 52.

Nadležno pravosudno tijelo iz članka 6. ovog Zakona izdaje europski nalog za pribavljanje dokaza na propisanom obrascu koji je sastavni dio ovog Zakona (Prilog 3.), potpisuje i ovjerava točnost njegovog sadržaja te ga dostavlja sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona radi prosljeđivanja u državu izvršenja naloga.

Prosljeđivanje europskog naloga za pribavljanje dokaza
Članak 54.

(1) Osim na način predviđen u članku 8. ovog Zakona, europski nalog za pribavljanje dokaza se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.

(2) Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će proslijediti europski nalog za pribavljanje dokaza neposredno nadležnom tijelu države izvršenja, ako ima opravdane razloge vjerovati da se odgovarajući predmeti, dokumenti ili podaci nalaze u toj državi, odnosno u slučaju elektroničkih podataka, da su ti podaci izravno dostupni u toj državi i prema njezinom nacionalnom pravu. Sva daljnja službena komunikacija odvija se neposredno.

Priznanje i izvršenje naloga
Članak 57.

(1) Nadležno pravosudno tijelo će bez posebnih formalnosti priznati europski nalog za pribavljanje dokaza sastavljen u smislu članka 52. ovog Zakona te odmah poduzeti nužne mjere za njegovo izvršenje na način propisan domaćim kaznenim postupovnim pravom, osim

ako odbije priznati i izvršiti nalog zbog kojeg od razloga iz članka 59. ovog Zakona, odnosno ako odluči odgoditi priznanje ili izvršenje naloga zbog postojanja razloga iz članka 61. ovog Zakona.

(2) Prilikom izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza nadležno pravosudno tijelo će odlučiti je li potrebno u konkretnom predmetu primijeniti prisilne mjere u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom.

(3) Domaće procesne radnje koje uključuju pretragu ili privremeno oduzimanje predmeta primjenjuju se i prilikom izvršenja naloga koji se odnose na kaznena djela iz članka 10. ovog Zakona.

(4) Nadležno pravosudno tijelo može u konkretnom slučaju odlučiti da se ne provede pretraga ili privremeno oduzimanje predmeta u svrhu izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza ako nalog nije izdan od strane suca, suda, istražnog suca ili državnog odvjetnika, niti je od navedenih tijela potvrđen u državi izdavanja. Prije donošenja takve odluke sud će se obratiti nadležnom tijelu države izdavanja.

(5) Prilikom izvršenja naloga sud ne ulazi u ocjenu postojanja uvjeta iz članka 53. ovog Zakona.

Obveza obavještavanja

Članak 62.

(1) Nadležno pravosudno tijelo obavijestit će odmah i na bilo koji način tijelo koje je izdalo nalog:

1. ako tijekom izvršenja naloga za pribavljanje dokaza ustanovi da bi bilo prikladno poduzeti istražne mjere koje nisu prvobitno predviđene ili ih se nije moglo navesti prilikom izdavanja naloga za pribavljanje dokaza, kako bi to tijelo moglo poduzeti daljnje mjere u konkretnom slučaju,

2. ako ustanovi da nalog za pribavljanje dokaza nije izvršen u skladu s domaćim pravom,

3. ako ustanovi da u konkretnom slučaju ne može postupiti u skladu s formalnostima i uputama iz članka 58. ovog Zakona.

Ovu obavijest nadležno pravosudno tijelo će, na zahtjev tijela koje je izdalo nalog, potvrditi bez odgode, bilo kojim sredstvom podobnim za ispis.

(2) Nadležno pravosudno tijelo obavijestit će bez odgode, bilo kojim sredstvom podobnim za ispis, tijelo koje je izdalo nalog:

1. o prosljeđivanju naloga za pribavljanje dokaza nadležnom pravosudnom tijelu, u skladu s člankom 8. stavkom 7. ovog Zakona,

2. o odluci kojom je odbijeno priznanje i izvršenje europskog naloga za pribavljanje dokaza, s obrazloženjem,

3. o odgodi priznanja i izvršenja, razlozima odgode i po mogućnosti predviđenom trajanju odgode izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza,

4. o nemogućnosti izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza, unatoč savjetovanju s tijelom koje je izdalo nalog, jer su predmeti, dokumenti ili podaci nestali, uništeni ili ih se ne može naći na mjestu navedenom u naloga ili zato što mjesto gdje se nalaze predmeti, dokumenti ili podaci nije naznačeno na dovoljno točan način.

Glava VI. PRIZNANJE I IZVRŠENJE ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI

Područje primjene Članak 77.

(1) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona sud iz članka 5. stavka 1. podstavka 4. ovog Zakona priznat će odluku o novčanoj kazni bez provjere dvostruke kažnjivosti i za sljedeća kažnjiva djela:

- kršenje propisa o cestovnom prometu, uključujući pravila o broju sati vožnje i vremenu počinka te propisa o opasnim tvarima,
- krijumčarenje robe,
- povredu prava intelektualnog vlasništva,
- prijetnju i nasilna djela protiv osoba, uključujući nasilje na sportskim priredbama,
- kaznena djela oštećenja tuđe imovine,
- krađu,

– prijestupe koje su države članice inkriminirale u svrhu izvršavanja obveza iz instrumenata usvojenih u smislu Ugovora o Europskim zajednicama ili glave VI. Ugovora o Europskoj uniji.

(2) Osim za kažnjiva djela iz stavka 1. ovog članka, sud će priznati odluke i za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje prema nacionalnom pravu države izdavanja.

(3) Na izvršenje novčane kazne primjenjuju se odredbe koje vrijede za izvršenje novčanih kazni izrečenih prema domaćem pravu.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja Članak 80.

(1) Sud će odbiti priznanje i izvršenje odluke o novčanoj kazni ako:

1. potvrda u smislu članka 87. stavka 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravak,
2. je za isto djelo istu osobu već pravomoćno osudio domaći sud ili sud u drugoj državi članici i ta odluka druge države članice je izvršena,
3. se odluka odnosi na djela iz članka 77. stavka 2. ovog Zakona koja prema domaćem pravu ne predstavljaju kazneno djelo,
4. novčana kazna ne premašuje vrijednost od 70,00 EUR prema tečaju na dan donošenja odluke o novčanoj kazni.

(2) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili će odbiti priznanje i izvršenje odluke o novčanoj kazni ako utvrdi da:

- 1 je za izvršenje odluke po domaćem pravu nastupila zastara izvršenja, a odluka se odnosi na djelo za koje po domaćem pravu postoji nadležnost Republike Hrvatske;
2. se odluka odnosi na djela koja:
 - a) su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske, ili
 - b) su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske;
3. se odnosi na osobu koja prema domaćem pravu uživa imunitet;
4. je odluka donesena protiv osobe prema kojoj se po domaćem pravu ne može izreći novčana kazna zbog njezine dobi;
5. iz potvrde u smislu članka 87. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da je odluka o novčanoj kazni donesena bez rasprave, a osoba na koju se odluka odnosi nije na temelju prava države

izdavanja, osobno niti posredstvom svog opunomoćenika nije bila u skladu s pravom te države obaviještena o pravu osporavanja odluke i rokovima u kojima to može učiniti;

6. ako, iz potvrde u smislu članka 87. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da osoba na koju se odluka odnosi nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:

a) osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o novčanoj kazni ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena na mogućnost donošenja odluke u njezinoj odsutnosti u slučaju nedolaska,

b) osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osoba, nakon što joj je osobno uručena odluka o novčanoj kazni donesena u njezinoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove odluke, izričito izjavila da ne osporava odluku donesenu u njezinoj odsutnosti odnosno nije u primjerenom roku podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

7. ako iz potvrde u smislu članka 87. stavka 2. ovog Zakona, proizlazi da osoba na koju se odnosi odluka o novčanoj kazni nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je donesena odluka, osim ako je u potvrdi navedeno da se izričito odrekla prava na osobno saslušanje te navela da ne osporava činjenice nakon što je obaviještena o postupku koji se vodi protiv nje, kao i o mogućnosti osobnog prisustvovanja raspravi.

(3) U slučajevima iz stavka 1. i stavka 2. točke 1., 5., 6. i 7. ovog članka sud će se, ako smatra potrebnim, prije donošenja odluke kojom odbija priznanje i izvršenje odluke u cijelosti ili djelomično, obratiti nadležnom tijelu države izdavanja radi dostave dopunskih podataka potrebnih za odluku te odrediti rok za dostavu ne dulji od sedam radnih dana.

Obavješćavanje nadležnog tijela države izdavanja Članak 84.

Sud iz članka 5. stavka 1. podstavka 4. ovog Zakona će bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja:

1. o svakoj odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje odluke zbog razloga iz članka 80. ovog Zakona ili zbog sumnje o ugrožavanju temeljnih prava ili pravnih načela u smislu odredbe članka 6. Ugovora o Europskoj uniji, zajedno s obrazloženjem,

2. o izvršenju odluke na načine propisane člankom 81., člankom 82. i člankom 16. ovog Zakona,

3. o obustavi postupka izvršenja odluke,

4. o primjeni zamjenske sankcije iz članka 83. ovog Zakona.

Prosljeđivanje odluke o novčanoj kazni Članak 87.

(1) Općinski sud koji je donio odluku o novčanoj kazni proslijedit će odluku o novčanoj kazni koja se treba izvršiti u drugoj državi članici nadležnom sudu iz članka 7. stavka 3. podstavka 2. ovog Zakona na daljnji postupak.

- (2) Nadležni sud iz članka 7. stavka 3. podstavka 2. ovog Zakona će ispuniti potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 5.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja.
- (3) Sud iz članka 7. stavka 3. podstavka 2. ovog Zakona će odluku o novčanoj kazni zajedno s potvrdom iz stavka 2. ovoga članka, proslijediti nadležnom tijelu države članice u kojoj fizička ili pravna osoba na koju se odluka odnosi, ima imovinu ili ostvaruje dohodak, ima prebivalište, odnosno boravište ili, kada se radi o pravnoj osobi, registrirano sjedište.
- (4) Sud može u isto vrijeme proslijediti odluku samo jednoj državi izvršenja.

Posljedice prosljeđivanja odluke o novčanoj kazni
Članak 88.

- (1) Domaći sud ne može izvršiti odluku o novčanoj kazni koja je radi izvršenja prosljeđena drugoj državi članici.
- (2) Sud može ponovno pokrenuti postupak izvršenja odluke o novčanoj kazni u Republici Hrvatskoj:
1. ako se odluka nije mogla u cijelosti izvršiti u državi članici iz stavka 1. ovog članka,
 2. ako je sud odustao od izvršenja te odluke u državi članici iz stavka 1. ovog članka.
- (3) Ako nakon prosljeđivanja odluke o novčanoj kazni sud zaprimi obavijest da je novčana kazna plaćena djelomično ili u cijelosti, o tome će bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja.

Priznanje presude i izvršenje kazne
Članak 91.

- (1) Kad nadležni sud zaprimi stranu presudu, provjerit će je li uz nju dostavljena potvrda u smislu odredbe članka 103. stavka 1. ovog Zakona te jesu li ostvareni sljedeći uvjeti:
1. da je osuđenik državljanin Republike Hrvatske i u njoj ima prebivalište/boravište, ili
 2. da je osuđenik državljanin Republike Hrvatske, bez prebivališta/boravišta u Republici Hrvatskoj, kojemu je presudom, upravnom odlukom ili drugom mjerom koja je posljedica presude, izrečena mjera deportacije ili protjerivanja u Republiku Hrvatsku, nakon otpuštanja s izdržavanja kazne, ili
 3. da je, izvan slučajeva pod točkom 1. i 2. ovog stavka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dalo suglasnost državi izdavanja za prosljeđivanje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode Republici Hrvatskoj radi priznanja, s čime se suglasio i osuđenik.
- (2) U slučajevima propisanim stavkom 1. točkom 3. ovog članka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će prilikom davanja suglasnosti da se Republici Hrvatskoj proslijedi radi preuzimanja presuda države izdavanja kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode, posebno voditi računa o lakšoj socijalnoj rehabilitaciji osuđenika te će posredstvom službe za probaciju utvrditi boravište/prebivalište osuđenika, odnosno njegove obitelji u Republici Hrvatskoj, posjeduje li kakvu nepokretnu imovinu u Republici Hrvatskoj kao i druge osobne i društvene okolnosti koje osuđenika povezuju s Republikom Hrvatskom.
- (3) Nadležni sud može zatražiti od države izdavanja prosljeđivanje presude donesene u toj državi, kao i potvrde u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona, radi priznanja i izvršenja presude u Republici Hrvatskoj.
- (4) Kaznu zatvora iz dostavljene presude izrečenu u trajanju koja prelazi najveću domaćim pravom propisanu kaznu zatvora za isto ili slično kazneno djelo sud će uskladiti na način da izrekne maksimalnu domaćim zakonom propisanu kaznu za isto ili slično kazneno djelo.

(5) Kaznu zatvora ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koja po svojoj prirodi nije u skladu s domaćim pravom sud će uskladiti na način da izrekne kaznenu sankciju propisanu domaćim zakonom za isto ili slično kazneno djelo koja će u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati kazni iz dostavljene presude s time da se ne može pretvoriti u novčanu kaznu.

(6) Kazna koju utvrdi sud na temelju domaćeg prava, ne smije po vrsti i trajanju biti stroža od kazne izrečene presudom u državi izdavanja.

(7) Pravomoćnu odluku o priznanju strane presude donesenu nakon postupka u smislu stavka 1.-6. ovog članka sud će bez odgode dostaviti sucu izvršenja nadležnom u smislu zakona kojim se uređuje izvršenje kaznenopravnih sankcija.

Glava VII. PRIZNANJE I IZVRŠENJE PRESUDE KOJOM JE IZREČENA KAZNA ZATVORA ILI MJERA KOJA UKLJUČUJE ODUZIMANJE SLOBODE

Premještaj osuđenih osoba u Republiku Hrvatsku Članak 99.

(1) Osuđenik koji se nalazi u državi izdavanja bit će premješten u Republiku Hrvatsku najkasnije u roku od 30 dana od pravomoćnosti odluke o priznanju presude. Mjesto i vrijeme predaje osuđenika dogovorit će domaće tijelo nadležno za izvršenje kaznenopravne sankcije, po potrebi uz suradnju s ministarstvom nadležnim za unutarnje poslove, s nadležnim tijelima države izdavanja.

(2) Ako zbog okolnosti na koje Republika Hrvatska ne može utjecati premještaj nije moguće izvršiti u roku iz stavka 1. ovog članka, o tome će nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja. Novi način, vrijeme i mjesto predaje osuđenika dogovorit će se u daljnjem roku od deset dana.

Kriteriji za prosljeđivanje presude i potvrde drugoj državi članici Članak 103.

(1) Neovisno o činjenici da li se osuđenik kojem je domaći sud izrekao kaznu zatvora nalazi u Republici Hrvatskoj ili državi izvršenja, a koji je dao suglasnost u smislu odredbe članka 105. stavka 1. ovog Zakona, sud iz članka 7. stavka 2. podstavka 2. ovog Zakona će presudu s potvrdom čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 6.) proslijediti:

1. državi članici čiji je osuđenik državljanin i u kojoj prebiva ili boravi,
2. državi članici čiji je osuđenik državljanin ali u kojoj ne prebiva ili ne boravi, ako je domaćom presudom ili drugom odlukom nadležnog domaćeg tijela izrečena mjera protjerivanja osuđenika u tu državu članicu nakon otpuštanja s izvršavanja kazne,
3. državi članici različitoj od onih označenih u točkama 1. i 2. ovog stavka čije je nadležno tijelo suglasno s prosljeđivanjem presude i potvrde.

(2) Sud će proslijediti presudu i potvrdu državi izvršenja ako utvrdi da će izvršenje kazne u toj državi pridonijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenika. U svrhu utvrđivanja navedene okolnosti sud može, ako smatra potrebnim, kontaktirati i savjetovati se s nadležnim tijelima države izvršenja prije prosljeđivanja presude. Savjetovanje s nadležnim tijelima države izvršenja obvezno je u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka. Presuda s potvrdom može biti istodobno dostavljena samo jednoj državi izvršenja.

(3) Sud može povući potvrdu ako nakon prosljeđivanja presude i potvrde kojem nije prethodilo savjetovanje u smislu stavka 2. ovog članka, zaprimi obrazloženo mišljenje države izvršenja da izvršavanje kazne zatvora u toj državi ne bi pridonijelo socijalnoj rehabilitaciji ni uspješnoj reintegraciji osuđenika.

(4) Zahtjev države članice iz stavka 1. ovog članka za prosljeđivanje presude s potvrdom i prijedlog osuđenika za pokretanje postupka prosljeđivanja presude s potvrdom ne obvezuju Republiku Hrvatsku. Svoj prijedlog osuđenik može podnijeti državi izvršenja ili državi izdavanja.

Osnove za odbijanje priznanja i izvršenja Članak 120.

(1) Sud će odbiti priznanje strane presude ili probacijske odluke, kao i izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija ako:

1. potvrda u smislu odredbe članka 129. stavka 1. ovog Zakona nije potpuna ili očito nije u skladu s dostavljenom presudom ili probacijskom odlukom, a nadležno tijelo države izdavanja nije dostavilo dopunu ili ispravak iz članka 116. ovog Zakona,
2. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 115. stavka 1. ovog Zakona,
3. je priznanje presude ili probacijske odluke, kao i izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija suprotno načelu ne bis in idem,
4. djelo iz članka 113. stavka 1. ovog Zakona na koje se odnosi presuda ili probacijska odluka ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Priznanje i izvršenje presude ili probacijske odluke koja se odnosi na fiskalna djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,
5. je probacijska mjera ili alternativna sankcija izrečena prema djetetu koje u vrijeme počinjenja kaznenog djela nije navršilo četrnaest godina života.

Suradnja s nadležnim tijelima država članica Članak 127.

(1) Kada sud ocijeni da okolnosti konkretnog slučaja zahtijevaju dostavljanje dodatnih obavijesti, odnosno pružanje pomoći, obratit će se nadležnom tijelu države članice, a u cilju učinkovitije primjene ove glave Zakona.

(2) Domaći sud se mora obratiti nadležnom tijelu države izdavanja prije donošenja odluke kojom se odbija priznanje presude ili odluke, kao i izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija na temelju članka 120. stavka 1. točke 1., 2. i 3. i članka 121. stavka 1. točke 4., 5. i 7. ovog Zakona, te može, ako ocijeni potrebnim, zatražiti dostavljanje dopunskih podataka u roku od sedam radnih dana.

Kriteriji za prosljeđivanje presude ili probacijske odluke Članak 128.

(1) Odluku o izrečenim probacijskim mjerama ili alternativnim sankcijama će tijelo koje ih je donijelo dostaviti nadležnom tijelu iz članka 7. stavka 2. ovog Zakona radi prosljeđivanja:

1. nadležnom tijelu države članice na čijem području osuđenik prebiva ili uobičajeno boravi, uz uvjet da se osuđenik vratio ili se želi vratiti u tu državu,
2. na zamolbu osuđenika, nadležnom tijelu države članice različite od one označene u točki 1. ovog stavka, uz uvjet da je isto suglasno s takvim prosljeđivanjem.

(2) Nadležno tijelo će proslijediti presudu ili probacijsku odluku državi izvršenja ako utvrdi da će izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija u toj državi pridonijeti rehabilitaciji i reintegraciji osuđenika u zajednicu, kao i učinkovitijoj i lakšoj primjeni probacijskih mjera i alternativnih sankcija prema osuđenicima iz stavka 1. ovog članka.

Glava VIII.a PRIZNANJE I IZVRŠENJE MJERA OPREZA

Vrste mjera opreza koje će priznati i izvršiti domaća nadležna tijela Članak 131.b

Županijski sud nadležan prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak priznat će i dostaviti na provedbu izvršenje odluke nadležnih tijela države izdavanja koje sadrže sljedeće mjere opreza:

- 1) zabrana napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavu poziva, osim uz prethodnu obavijest nadležnom tijelu države izvršenja,
- 2) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
- 3) zabrana napuštanja određenog područja uz privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,
- 4) obveza redovitog javljanja određenoj osobi ili državnom tijelu,
- 5) zabrana približavanja određenoj osobi,
- 6) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- 7) zabrana obavljanja određene poslovne aktivnosti,
- 8) zabrana upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom.

Razlozi za odbijanje priznanja strane odluke o mjerama opreza Članak 131.e

(1) Sud će odbiti priznanje mjera opreza ako:

- a) potvrda iz članka 131.c stavka 1. ovog Zakona, dostavljena uz odluku o mjerama opreza, nije potpuna i očigledno nije u skladu s tom odlukom ili ako ni u roku iz članka 134. stavka 2. ovog Zakona nije zaprimljena dopunjena ili ispravljena potvrda,
- b) se osoba koja ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak, u Republici Hrvatskoj, nakon donošenja odluke o mjerama opreza u državi izdavanja nije vratila na područje Republike Hrvatske,
- c) nadležni sud nije pristao zaprimiti na izvršenje odluku o mjerama opreza države izdavanja za osobu koja na području Republike Hrvatske nema prebivalište ili boravište, odnosno boravak,
- d) odluka nadležnog tijela države izdavanja sadrži mjeru opreza koja nije propisana člankom 131.b točkama 1. – 8. ovog Zakona,
- e) bi priznanje strane odluke o mjerama opreza uzrokovalo kršenja načela ne bis in idem,
- f) je nastupila zastara kaznenog progona prema domaćem pravu a radi se o kaznenom djelu za čiji progon bi bila nadležna domaća pravosudna tijela prema nacionalnom pravu,
- g) osoba na koju se mjere opreza odnose prema domaćem pravu uživa imunitet,
- h) osoba na koju se mjere opreza odnose je mlađa od 14 godina,
- i) u slučaju kršenja mjera opreza prema osobi na koju se te mjere odnose, nije moguće izvršiti europski uhidbeni nalog iz razloga označenih u članku 20. i članku 21. stavku 1. ovog Zakona.

(2) Prije donošenja rješenja o odbijanju priznanja strane odluke o mjerama opreza iz razloga označenih u točkama a) do e) i točki i) iz stavka 1. ovog članka, nadležni sud obratit će se nadležnom tijelu države izdavanja i po potrebi zatražiti dostavljanje bez odgode, dodatnih informacija nužnih za donošenje odluke.

(3) Ako sud prizna stranu odluku o mjerama opreza iako postoje okolnosti iz stavka 1. točke i) ovog članka, u slučaju kršenja mjera opreza prema osobi na koju se mjere odnose neće primijeniti odredbe glave II. ovog Zakona.

(4) Neovisno o odredbi točke c) stavka 1. ovog članka, nadležni sud može pristati na dostavljanje odluke o mjerama opreza koju je donijelo nadležno tijelo države izdavanja i za

osobu koja nema prebivalište ni boravište u Republici Hrvatskoj ako je ta osoba, prije donošenja odluke u državi izdavanja, boravila najmanje godinu dana u Republici Hrvatskoj uz koju je vežu obiteljske ili poslovne veze.

Prilagodba mjera opreza Članak 131.f

- (1) Kad nadležno državno odvjetništvo iz članka 5. stavka 1. podstavka 5. ovog Zakona zaprimi stranu odluku o mjerama opreza koje nisu propisane domaćim pravom izvijestit će nadležno tijelo države izdavanja o mjerama koje mogu biti izrečene u skladu s odredbama domaćeg prava i njihovu najduljem trajanju. Ako u roku od 10 radnih dana nakon dostave ove obavijesti nadležno tijelo države izdavanja ne povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena odluka o mjerama opreza, nadležno državno odvjetništvo dostavit će stranu sudsku odluku nadležnom sudu radi priznanja.
- (2) Sud će rješenjem priznati stranu odluku i izreći mjere opreza na temelju domaćeg prava tako da u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju onima izrečenim u državi izdavanja.
- (3) Mjera opreza izrečena na temelju domaćeg prava ne smije biti stroža od odgovarajuće mjere izrečene u državi izdavanja.

Sadržaj potvrde i utvrđivanje države izvršenja Članak 131.m

- (1) U potvrdi iz članka 131.e stavka 3. ovog Zakona bit će navedene mjere iz članka 131.b točaka 1. do 6. ovog Zakona te ako ih je država izvršenja spremna izvršavati, i mjere iz točaka 7. i 8. istog članka.
- (2) Nadležno tijelo iz članka 7. stavka 3. ovog Zakona će u potvrdi navesti:
 - a) rokove za ponovno odlučivanje o tim mjerama, i
 - b) ukupno predviđeno trajanje mjera opreza ovisno o utvrđenim okolnostima konkretnog predmeta.
- (3) Rješenje o mjerama opreza zajedno s potvrdom bit će odjednom proslijeđena samo jednoj državi izvršenja.

Produljenje trajanja mjera opreza i druge naknadne odluke Članak 131.o

- (1) Prije isteka roka iz članka 131.m stavka 2. točke b) ovog Zakona, domaće nadležno tijelo će po službenoj dužnosti dostaviti rješenje o produljenju trajanja mjera opreza ako su te mjere s obzirom na okolnosti slučaja još potrebne, uz potvrdu iz članka 144. ovog Zakona u kojoj će navesti predviđenu dodatnu duljinu njihova trajanja.
- (2) Na temelju odredbi domaćeg prava i cijeneći okolnosti konkretnog predmeta, kao i izvješće nadležnog tijela države izvršenja o kršenju mjera opreza ili drugim odlučnim okolnostima, domaće nadležno tijelo može, osim produljenja vremena trajanja mjera opreza u smislu stavka 1. ovog članka:
 - a) ukinuti mjere opreza,
 - b) izmijeniti mjere opreza,
 - c) odrediti istražni zatvor i izdati tjeralicu, odnosno europski uhidbeni nalog, o čemu će bez odgode izvijestiti nadležno tijelo države izvršenja.
- (3) Domaće nadležno tijelo će bez odgode izvijestiti nadležno tijelo države izvršenja ako je protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovog članka podnesena žalba.

(4) Prije donošenja rješenja u smislu stavaka 1. i 2. ovog članka domaće nadležno tijelo može u skladu s odredbama domaćeg i međunarodnog prava, odnosno prava Europske unije, zatražiti uspostavu videokonferencijske veze s nadležnim tijelom države izvršenja radi ispitivanja osobe u odnosu na koju su izrečene mjere opreza.

(5) Nedostavljanje rješenja iz stavaka 1. i 2. ovog članka po službenoj dužnosti niti na zahtjev nadležnog tijela države izvršenja u određenom roku, može imati za posljedicu obustavu izvršenja mjera opreza u državi izvršenja i vraćanje izvršavanja tih mjera domaćem nadležnom tijelu.

Troškovi izvršavanja mjera opreza
Članak 131.s

Osim troškova nastalih na području države izdavanja, troškovi izvršavanja mjera opreza terete državu izvršenja.

Glava IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 132.

Na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, Zakona o kaznenom postupku, Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, Zakona o sudovima, Zakona o sudovima za mladež, Zakona o izvršavanju kazne zatvora, Zakona o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje, Zakona o probaciji i Ovršnog zakona.